

АУКЦІОН #48
**CLASSIC &
CONTEMPORARY ART**

1 червня 2021

**ЗОЛОТОЕ
СЕЧЕННЯ**

ОРГАНІЗАТОРИ АУКЦІОНУ

Михайло Василенко

Співвласник аукціонного дому
«Золотое Сечение»,
мистецтвознавець, експерт

Відділ «Класичне мистецтво»
m.vasilenko@gs-art.com

Олексій Василенко

Співвласник аукціонного дому
«Золотое Сечение»,
мистецтвознавець, експерт

Відділ «Дизайн; приватні продажі»
a.vasilenko@gs-art.com

Світлана Старостенко

Спеціаліст, консультант

Відділ «Приватні продажі»
s.starostenko@gs-art.com

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ

Аукціонний дім «Золотое Сечение»
заснований у листопаді 2004 року

ОРГКОМІТЕТ

М. Василенко
О. Василенко
С. Старостенко

КУРАТОР АУКЦІОНУ

М. Василенко

ФОТОЗЙОМКА, ДИЗАЙН І ВЕРСТКА

В. Володимиров-Лихоліт

PR-ПІДТРИМКА

О. Василенко
Ю. Лазнюк

Тираж 150 екземплярів

Аукціонний дім «Золотое Сечение»
Україна, 01133, Київ, вул. Л. Первомайського, 4
Тел.: +38 044 240 95 32; +38 044 386 81 81
contact@gs-art.com
www.gs-art.com

© Права на публікацію творів з цього каталогу
належать аукціонному дому «Золотое Сечение»

АУКЦІОН #48 CLASSIC & CONTEMPORARY ART 1 ЧЕРВНЯ 2021

ПРЕВ'Ю ТА ТИХИЙ АУКЦІОН:

24 травня – 1 червня 2021
11:00 – 19:00

ЗАВЕРШЕННЯ ТОРГІВ:

1 червня 2021 (вівторок), 19:00

РЕЄСТРАЦІЯ ТА ПРИЙОМ БІДІВ:

+ 38 044 240 95 32
+ 38 044 386 81 81
contact@gs-art.com

АДРЕСА:

Аукціонний дім «Золотое Сечение»
Київ, вул. Л. Первомайського, 4

GS ONLINE

Купуйте на аукціоні зі свого комп'ютера.
Відеотрансляція торгів з можливістю
участі на сайті www.gs-art.com

УКРАЇНА, КИЇВ
2021

1
ОЛЕНА КУЛЬЧИЦЬКА (1877-1967)

«Козацькі забави», 1939

Картон, олія
30 x 22,5 см
Підпис знизу праворуч

2 000 – 3 000

Кульчицька Олена (1877-1967) – живописець, графік. Навчалась у Львівській студії художників реалістичного напрямку, у Віденській АМ. Викладала графіку в Львівському поліграфічному інституті (1945-1954), професор (з 1948). Народний художник УРСР (з 1956), лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1967). У Львові відкрито музей художниці (1971).

3

ІВАН ТРУШ (1869-1941)

«Село», 1930-і

34 x 41,5 см
Картон, олія
Підпис знизу праворуч

10 000 – 14 000

Труш Іван Іванович (1869-1941) – український живописець-імпресіоніст, майстер пейзажу і портрету, мистецький критик і організатор мистецького життя в Галичині. Народився у с. Висоцькому Бродівського повіту. Навчався у Краківській АМ (у Я. Матейка, Л. Вичулковського і Я. Станіславського) (1891-1897); у Відні (1894) і Мюнхені (1897 у А. Ашбе). Під час студій у Кракові приятелював з В. Стефаніком. Переїхав у Львів (1898), де включився в українське мистецьке і громадське життя. Зблизився з І. Франком і зв'язався з Науковим товариством ім. Т. Шевченка, для якого виконував різні мистецькі роботи (зокрема, портрети). Мистецькі подорожі до Криму (1901-1904), Італії (1902, 1908), Єгипту і Палестини (1912). Труш ініціював і організував перші мистецькі професійні товариства в Галичині: Товариство для розвою руської штуки (1898) та його три виставки, Товариство прихильників української літератури і штуки (1905) і його першу «Виставку українських артистів», у якій взяла участь також київські митці. Видавав разом з С. Людкевичем перший український мистецький журнал «Артистичний вісник» (1905).

2

СТАНІСЛАВ ЖУКОВСЬКИЙ (1873-1944)

«Осінь», 1911

Картон, олія
20,5 x 27,5 см
Підпис і дата знизу праворуч

10 000 – 15 000

Жуковський Станіслав (1873-1944) – російський, польський та білоруський художник. Походить з родини польського аристократа, мешкали в Гродненській губернії. Станіслав у 1892 році проти волі батька подався до Москви, де вступив до Художнього училища, аби стати художником. Його вчитель – російський пейзажист Ісаак Левітан. Брав участь в виставках передвижників (з 1895). Картина митця «Місячна ніч» була придбана до збірки Третьяковської галереї (1899). Досить швидко став відомим художником, робив пейзажі та натюрморти у стилістиці імпресіонізму. Його творчість – внесок в пізню культуру російського та польсько-литовського дворянства. Згодом брав участь в виставках художнього товариства «Світ мистецтва». Мешкав переважно в Москві, де заснував приватну художню школу, в якій викладав у 1907–1917 роках. За декретом Володимира Леніна Польща відновила власну державність і по закінченні Польсько-радянської війни, він разом емігрував на історичну батьківщину (1923). Помер в фашистському концтаборі в Прушкові під Варшавою в 1944.

4

ОЛЕКСА НОВАКІВСЬКИЙ (1872-1935)

«Богоматір», Краків, 1907

Полотно, олія
75 x 55 см
Підпис і дата на звороті

40 000 – 50 000

Новаківський Олекса Харлампійович (1872-1935) – український живописець. Початкову художню освіту здобув в Одесі (1888-1892), де вчився у Ф. Клименка. Закінчив Краківську академію красних мистецтв (1900). Учителями Новаківського були Я.Матейко, Л.Вичульський, Я.Станіславський. Жив і працював у Львові (з 1913), де, крім творчої роботи, розгорнув широку педагогічну діяльність і заснував художню школу (1923). Багатогранний талант Новаківського виявився у різних жанрах живопису: пейзажі, портрети, тематичні картини, декоративно-монументальних композиціях, натюрмортах. Його полотна відзначаються ясністю і цілісністю композиційної побудови, зручністю декоративно трактованого кольору, чіткістю і виразністю малюнка.

Ікона «Богоматір» Олекси Новаківського, що створена у краківський період його творчості, а точніше у 1907 році є високомистецьким образом Діви Марії з немовлям. Відомо, що у цей час Новаківський створив композицію «Серце Ісусове», тобто працював над релігійною тематикою досить активно.

Якщо для митця живопис цього періоду був засобом вираження відчуття кольору через сильне сприйняття натури, то у образі «Богоматері» переважає популярне на той час вирішення композиції на основі символіко-академічного ладу, що яскраво проявилось у даній іконі. У «Богоматері» яскраво проявився його талант художника-композитора, що зумів наповнити ідейною образністю і формально-стилістичними рисами цей твір. У ній також проглядаються традиції європейського релігійного живопису, а також позитивізм часу на усьому релігійному його живописі на даному етапі.

На іконі помітне прозоре накладання фарб, світла тональність м'яко згармонійованих барв та академічна зразковість лінійного окреслення форми є доказом високої позиції Новаківського у створенні «Богоматері». Ікона є оригінальним і самобутньо-унікальним образом, а також досить великою за розміром, що є рідкістю серед творів художника, які зустрічаються сьогодні на арт-ринку.

5

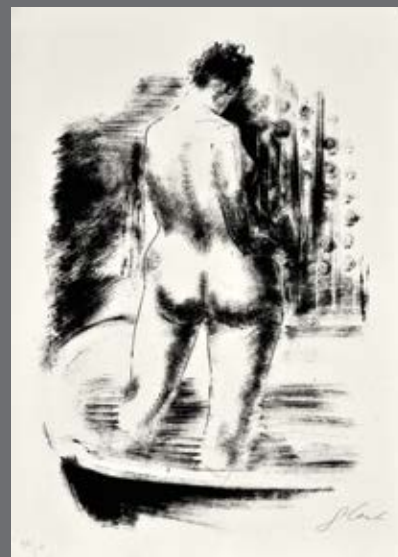
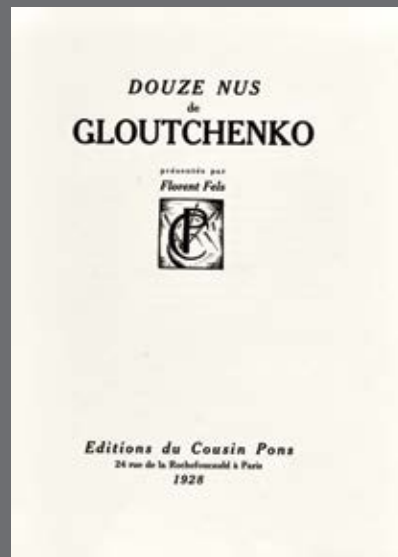
МИКОЛА ГЛУЩЕНКО (1901-1977)

Альбом літографій «Douze nus de Gloutchenko», 1928

12 літографій підписаних та пронумерованих автором
Папір, літографія
Розмір папки: 39,5 x 28,5 см
Розмір літографій: 38 x 28 см
Видавництво «Cousin Pons», Париж
Підпис і тираж олівцем на кожній роботі
Тираж 72/100

10 000 – 15 000

Глущенко Микола (1901-1977) – український живописець. Закінчив Берлінську вищу школу образотворчого мистецтва у Шарлоттенбурзі (1924). Жив за кордоном – у Франції та Іспанії (до 1936). Виставлявся на «Осінньому салоні» та «Салоні Незалежних». Влаштував персональні виставки у Парижі, Мілані, Бухаресті, Празі, Стокгольмі, Римі (за життя відбулося 32 персональні виставки). Викладав у КХШ, професор КХІ (1939). Народний художник України (1944), лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка. Один з найвідоміших українських художників.

На передажній виставі представлений унікальний альбом видатного українського художника ХХ століття Миколи Глущенко «Альбом еротичних літографій», який складається з 12 окремих літографій, віддрукованих на папері.

Він був виданий у березні 1928 року у Парижі у видавництві «Кузен Пон» і одразу отримав широку популярність в мистецьких колах тогочасної Європи. Тираж складав 132 екземпляри, 12 із яких були надруковані на японському папері з нумерацією від 1 до 12, кожен з оригінальним малюнком в додаток; 20 некомерційних екземплярів, з відзначення від А до Т; 100 на голландському папері з нумерацією від 13 до 112. У передмові до альбому мистецтвознавець Флоран Фельс писав: «... Я переконаний, що коли ви виношували задум ваших літографій оголених жінок – саме кохання надихнуло ваш талант на її возвеличення. У всіх нас закладений якийсь певний код цієї прекрасної і небезпечної гри».

На кожному аркуші є авторський автентичний підпис олівцем Gloutchenko, а також номер комплекту – 72/100 (тобто №72 зі 100).

Аркуші являють собою чорно-білі літографські зображення напівоголених молодих жінок або сидячих чи напівлежачих. Зображення вирізняються вишуканим еротизмом, композиція, побудована на поєднанні світлих тіл і глибоких тіней – вільною рівноваженістю, техніка – філігранним опрацюванням форми.

6

ЯКІВ ШАПІРО (1897-1972)

«В ательє художника», 1950-і

Папір, гуаш, олія
52 x 29 см

Підпис знизу ліворуч

Печатка аукціону Droit знизу праворуч

4 000 — 5 000

Шапіро Жак (Яків) (Jacques Chapiro) (1897-1972) – французький живописець латвійського походження. Пи- сав портрети, жанрові картини і інтер'єри. Народився у м. Даугавпілс, Латвія. Навчався в художніх школах у Харкові (1915) і Києві (1918). Керував рисувальною школою в Дніпропетровську (1919). Приїхав до Петро- граду, продовжив навчання у ДСХМ і керував дитячою художньою школою (1921). Займався сценографією в петроградських і московських театрах (1920-ті). Брав участь у виставках (з 1922). Переїхав до Франції (1925), де оселився у будинку-комуні «La Ruche». З 1926 року художник виставлявся в Осінньому салоні, Салоні Тюільрі, Салоні Незалежних. Познайомився з С. Дягілєвим і співпрацював з його «Російським балетом». Брав участь у роботі Асоціації єврейських художників. Випустив книгу мемуарів про життя знаменитого в 1920-і сквоту художників La Ruche (1960). Представлений у Національному музеї сучасного мистецтва в Парижі і в Художньому інституті Чикаго.

7

ДАВИД БУРЛЮК (1892-1967)

«Вулиця Св. Роха в Парижі», 1950-і

Полотно на картоні, олія
40 x 50,5 см

Підпис і назва знизу праворуч

10 000 — 15 000

Бурлюк Давид (David Burliuk) (1882-1967) – український і російський живописець, гра- фік, поет, письменник, художній критик. Народився на хуторі Семиротівщина, Хар-ківська обл. Навчався в Казанському художньому училищі та ОХУ (1898-1901); Коро-лівській академії мистецтв у Мюнхені (1902-1903); ательє Ф. Кормона в Парижі (1904); МУЖСА (1911-1914). Працював в галузі книжкової графіки і театральньо-декораційного мистецтва. Один з лідерів російського авангарду і організаторів об'єднання «Бубно-вий валет» (1910). Член та експонент низки московських художніх об'єднань і виста-вок (1906-1915). За визнанням сучасників – «батько російського футуризму». Органі-затор групи футуристів «Гілея» (1910-1913). Жив і працював у Казані, Одесі, Мюнхені, Парижі, Петербурзі, Москві, на Уралі. Вийшов за кордон (1920). Помер в Нью-Йорку.

8

ДАВИД БУРЛЮК (1882-1967)

«Бузок на березі», 1950-і

Полотно на картоні, олія
45,4 x 60,7 см
Підпис знизу ліворуч

15 000 – 20 000

Бурлюк Давид (David Burliuk) (1882-1967) – український і російський живописець, графік, поет, письменник, художній критик. Народився на хуторі Семиротівщина, Харківська обл. Навчався в Казанському художньому училищі та ОХУ (1898-1901); Королівській академії мистецтв у Мюнхені (1902-1903); ательє Ф. Кормона в Парижі (1904); МУЖСА (1911-1914). Працював в галузі книжкової графіки і театральньо-декораційного мистецтва. Один з лідерів російського авангарду і організаторів об'єднання «Бубновий валет» (1910). Член та експонент низки московських художніх об'єднань і виставок (1906-1915). За визнанням сучасників – «батько російського футуризму». Організатор групи футуристів «Гілея» (1910-1913). Жив і працював у Казані, Одесі, Мюнхені, Парижі, Петербурзі, Москві, на Уралі. Виїхав за кордон (1920). Помер в Нью-Йорку.

9

АДАЛЬБЕРТ БОРЕЦЬКИЙ (1910-1990)

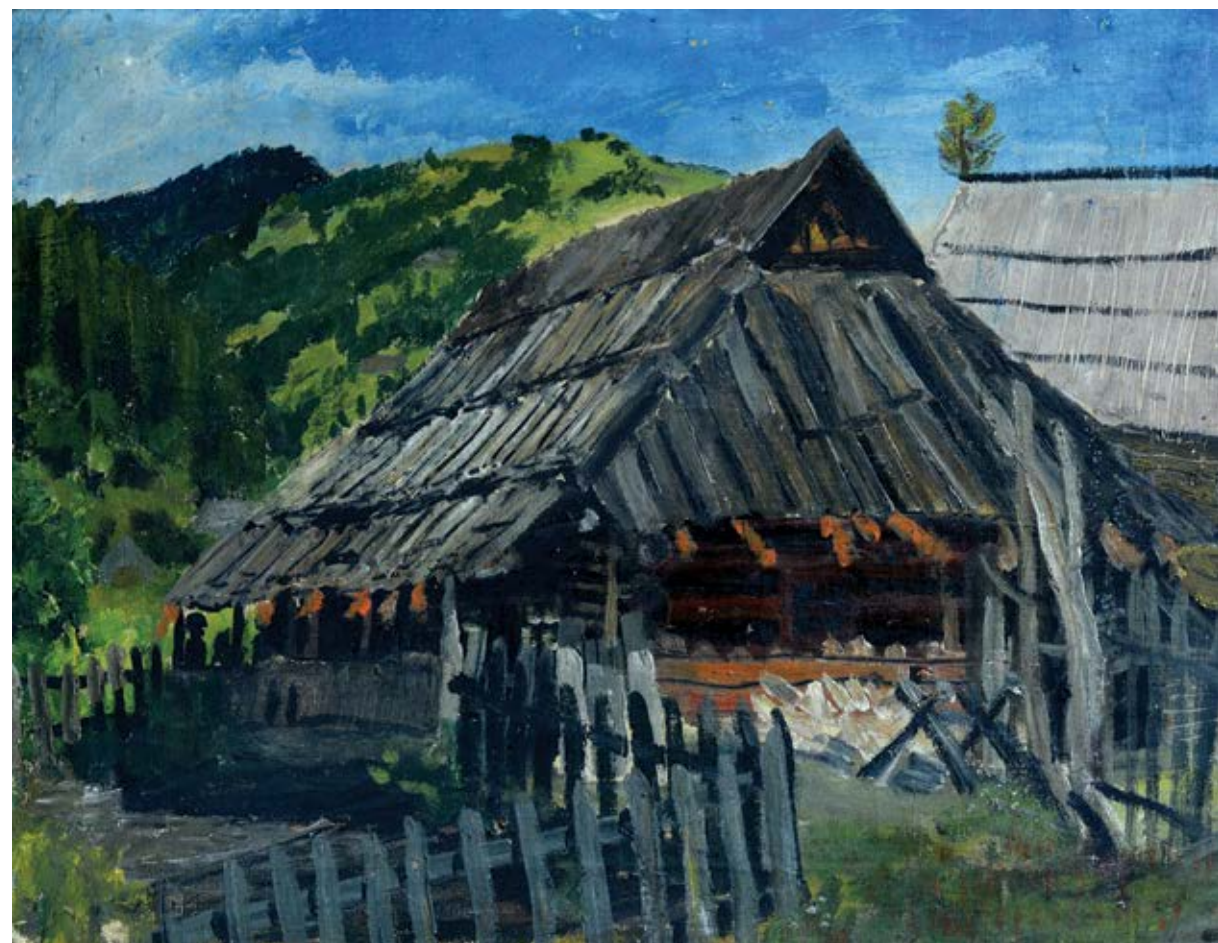
«Закохані», 1970-і

Картон, олія
75 x 25 см
Підпис знизу ліворуч

5 000 – 7 000

Борецький Адальберт (1910-1990) – український і словацький живописець, майстер монументальних полотен. Народився в м. Убла, Словаччина. Вчився в Ужгородській Публічній школі малювання (1927-1931) у А. Ерделі. Жив і працював в Ужгороді (до 1969), потім переїхав до Чехословаччини. Член Товариства карпато-русинських художників (1935-1939). Займався викладацькою діяльністю. Працював переважно в галузі жанрового і пейзажного живопису, а також станкової графіки. Жив і працював у м. Кошице (Словаччина).

10

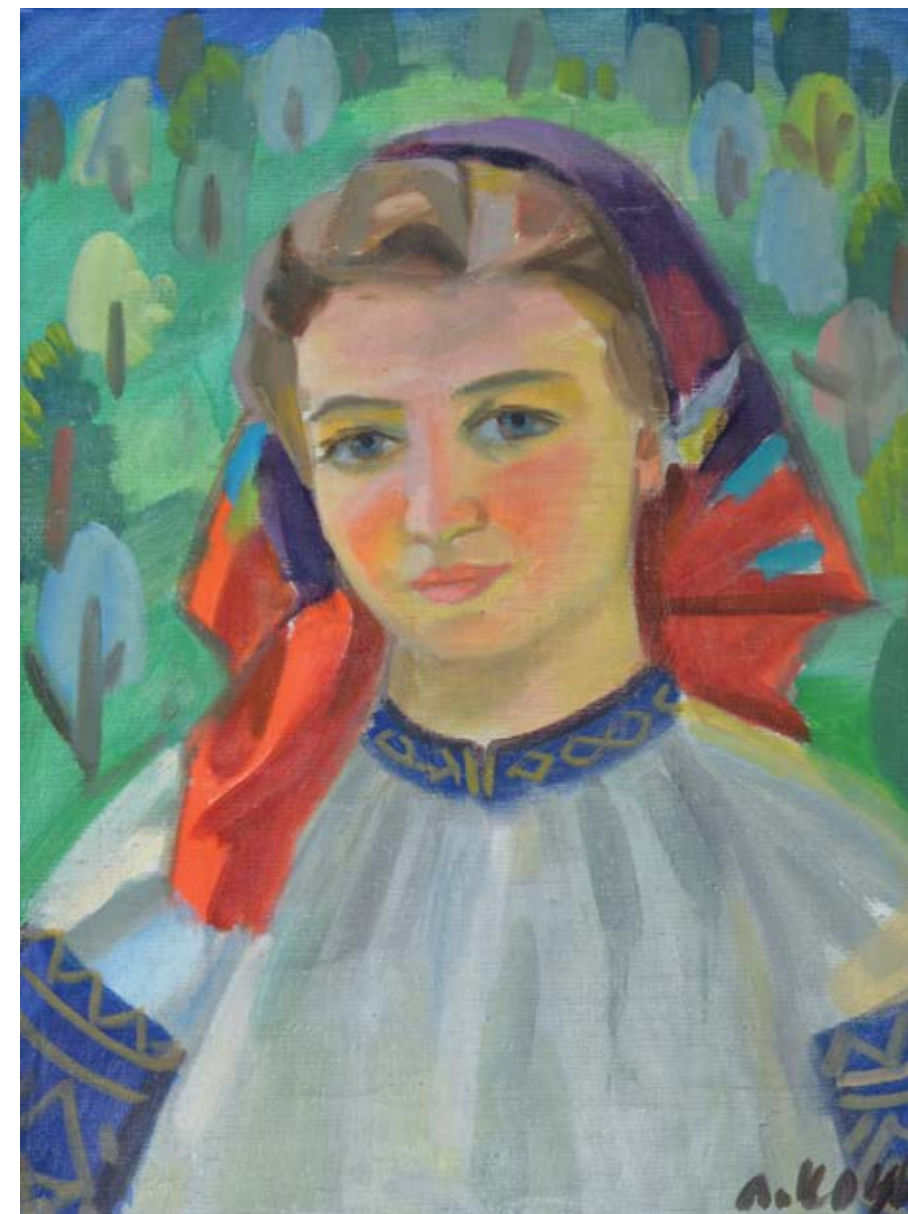
ФЕДІР МАНАЙЛО (1910-1978)

«Гуцульська хата», 1933

Полотно, олія
46 x 60 см
Підпис знизу праворуч

5 000 — 7 000

Манайло Федір (1910-1978) – український живописець. Народився в с. Іванівці, Мукачівський р-н, Закарпатська обл. Закінчив Вищу художньо-промислову школу у Празі (1934). Вчителі з фаху В. Брунер та З. Кратохвіл. Член Національної Спілки художників України (з 1946). Заслужений художник СРСР (1972). Народний художник України (1977). Працював у галузі станкового та монументального живопису, автор пейзажів, натюрмортів та сюжетних композицій. Викладав в Ужгородському училищі прикладного мистецтва. Участь у республіканських, всесоюзних та персональних виставках (з 1932). Викладацька діяльність (з 1936). Твори художника зберігаються в музеях та приватних збірках України та за кордоном.

11

АНДРІЙ КОЦКА (1911-1987)

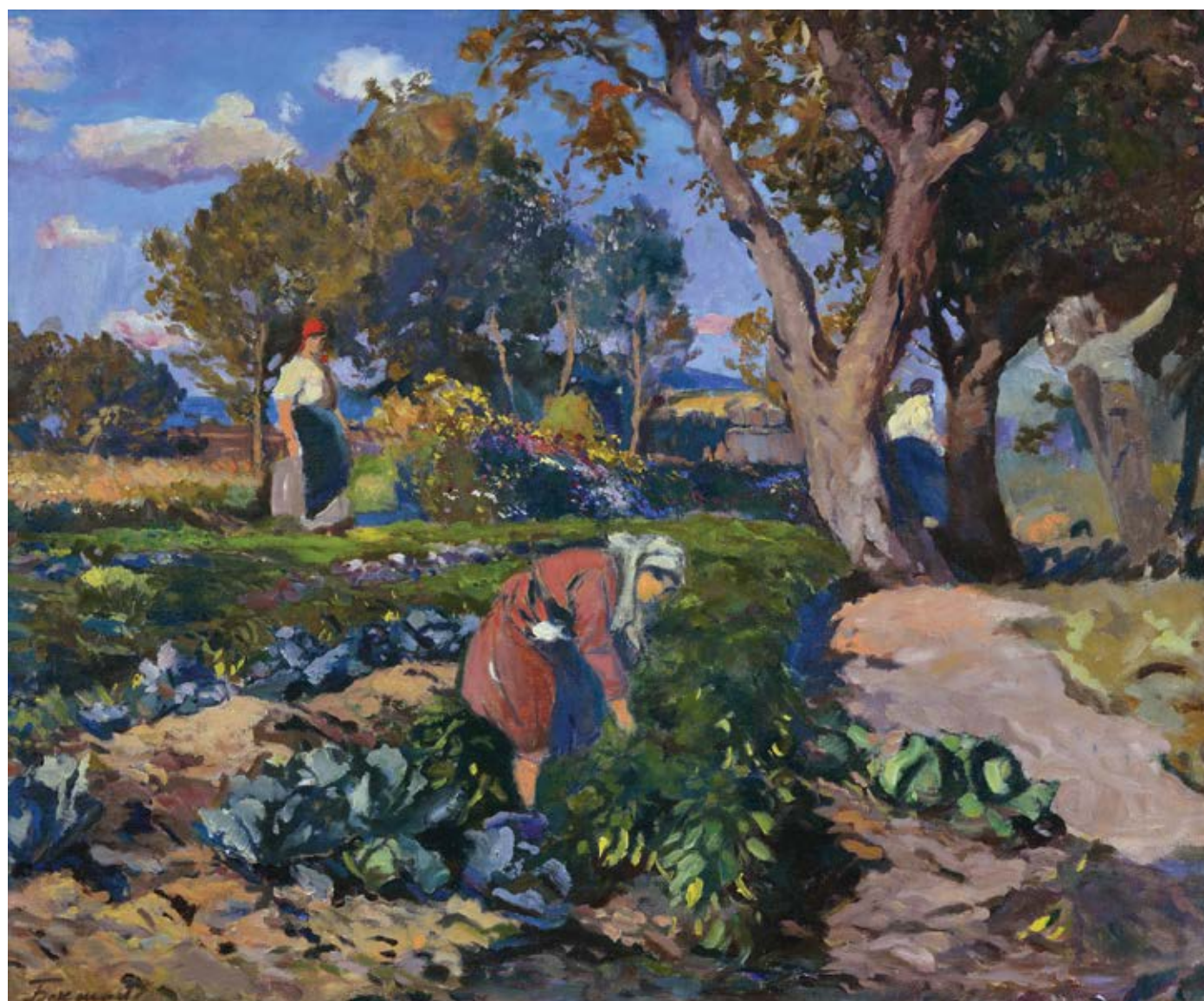
«Молодиця», 1970-і

Полотно, олія
63,5 x 49 см
Підпис знизу праворуч

5 000 — 7 000

Коцка Андрій (1911-1987) – український живописець. Народився в м. Ужгород. Навчався в Ужгородській художній школі (1927-1931) у А. Ерделі та в Академії образотворчих мистецтв у Римі (1940-1942) у Ф. Ферраці. Член Товариства діячів образотворчого мистецтва на Підкарпатській Русі (з 1933). Член-засновник Закарпатської організації СХУ (1946). Викладач. Народний художник УРСР (1982). Твори художника знаходяться у НХМУ, Третьяковській галереї та ін. Учасник численних республіканських, міжнародних і персональних виставок (з 1933). Твори А. Коцки оригінальні за стилем і мають бездоганний колорит. Жив і працював у м. Ужгород.

I сторона – «Збір капусти», 1940-і

II сторона – «Скалка», 1942

12

ЙОСИП БОКШАЙ (1891-1975)

Двостороння робота

«Збір капусти», 1940-і

«Скалка», 1942

Полотно, олія

77 x 94 см

Підпис знизу на кожному зображенні

35 000 – 45 000

Бокшай Йосип (1891-1975) – український живописець, педагог. Народився в с. Кобилецька Поляна, Закарпатська обл. Автор пейзажів, релігійних композицій, портретів, натюрмортів. Народний художник СРСР (1963), член-кореспондент АМ СРСР (1958). Навчався у Будапешті в Академії образотворчих мистецтв (1910-1914) у І. Ревеса. Працював у м. Ужгород (з 1918). Разом з А. Ерделі організував першу виставку закарпатських художників (1921), відкрив Ужгородську художню школу (1927), ініціатор створення Товариства діячів образотворчого мистецтва на Підкарпатській Русі (1931). Викладав в Ужгородському училищі прикладного мистецтва (1945-1957) та у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва (1951-1957). Жив і працював у м. Ужгород. За вагомі досягнення у популяризації образотворчого мистецтва закарпатського краю у 1990 році художньому музею Ужгорода присвоюється ім'я корифея закарпатської школи живопису, відтепер він носить назву – Закарпатський обласний художній музей імені Й. Бокшая.

Двобічна картина закарпатського художника Йосипа Бокшая «Скалка», 1942 і «Збір капусти», 1940-і є винятковим випадком.

Йосип Бокшай є одним із засновників Закарпатської школи живопису і яскравою постаттю українського мистецтва ХХ ст., що найширше втілює свій талант у пейзажному мистецтві. Піком творчого самовиразу митця вважаються 1920-і – 1940-і роки, власне, період до якого і належать дані краєвиди.

«Скалка» – це втілення величності природи рідного краю. Для твору Бокшая характерні оптимізм, емоційний, соковитий живопис, інтенсивний колорит, як на зворотній композиції «Збір капусти», натомість у «Скалці» домінують романтичні ноти. У цих композиціях переплелися висока вимогливість, професіоналізм з життєрадісністю і новизною світобачення. Майстер практично ніколи не доповнював і не переписував свої картини. Пейзажі, написані у 1920-х рр. вирізняються камерністю, інтимністю звучання, а відповідно 30-х і 40-х рр., до яких належать твори, що презентовані на аукціоні – характерна монументальність, епічність, багатий колорит...

Варто відзначити, що Бокшай був надзвичайно глибоким митцем, у нього налічується чимало улюблених мотивів і місць куди автор міг повертатися неодноразово і змальовувати різні стани природи, передавати настрій чи пору року, час доби... До таких мотивів і належить «Скалка». Про своє захоплення природою рідного Закарпаття, художник говорив: «Природа є головним учителем митця». Варто додати, що сучасники майстра пригадують, що Бокшай обожнював осінь і часто її змальовував, навіть у вузькому колі ужгородських художників та мистецтвознавців закріпився термін «Бокшайова осінь».

Надзвичайно цікавою композиційно і в кольорі є «Збір капусти», де завдяки глибокому розумінню і відчуттю кольору, Бокшай передає настрій процесу збору плодів двома селянками. Самобутність його творчості полягає в умінні синтезувати культурні впливи всього розмаїття національних традицій, звичаїв, обрядів, використати багату палітру життя закарпатців.

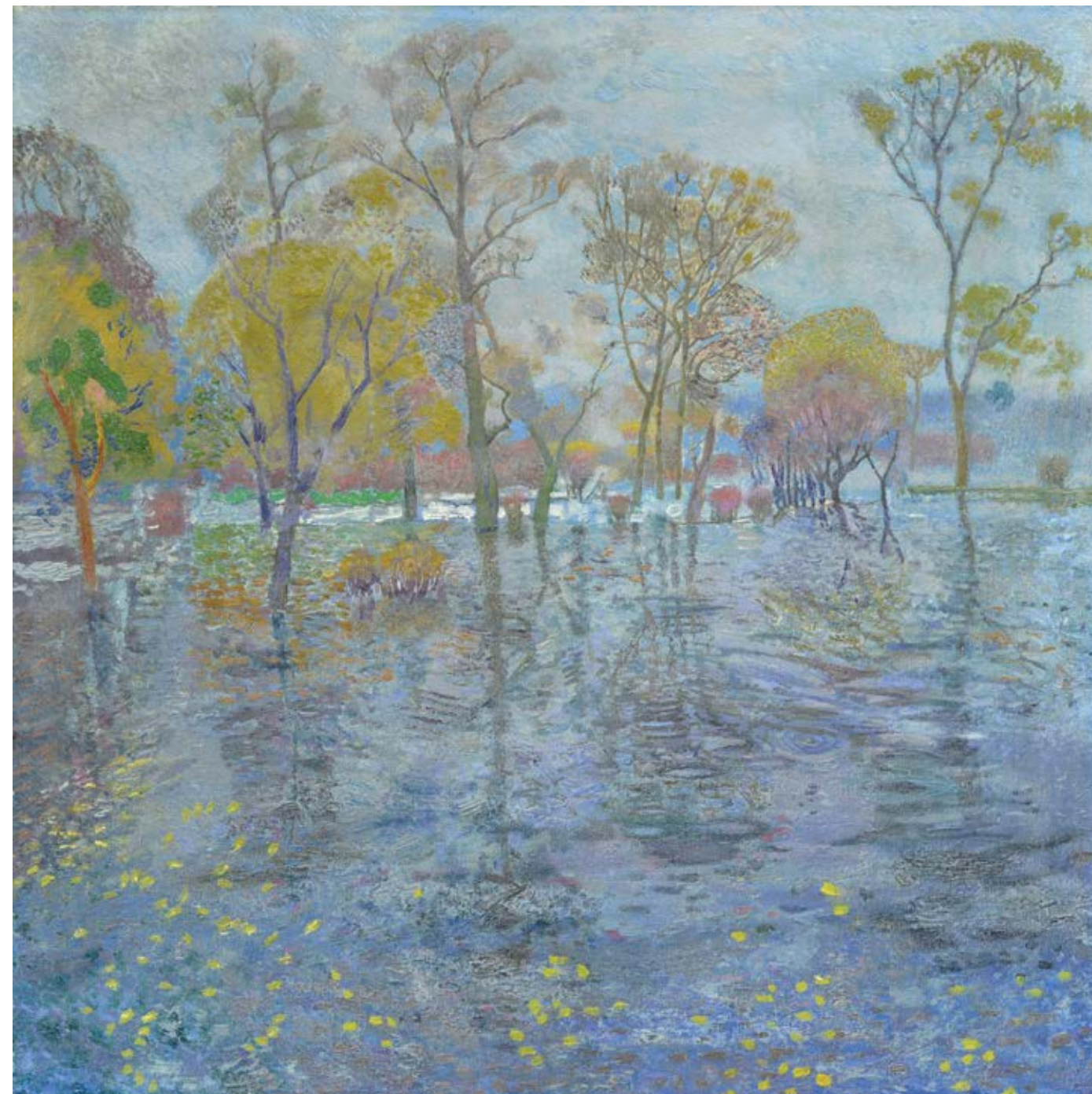
13

КОСТЯНТИН ЛОМИКІН (1924-1993)
«Волошки», 1983

Картон, пастель
64 x 49 см
Підпис і дата знизу праворуч

4 000 – 5 000

Ломикін Костянтин (1924-1993) – український живописець, графік. Автор тематичних картин, пейзажів, натюрмортів. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1971). Член Одеської організації СХ УРСР (1953). Закінчив ОХУ (1951), де вчився у Л. Мучника, М. Шелюто та М. Павлюка. Його роботи експонувалися на республіканських та всесоюзних виставках. Своєю творчістю К. Ломикін продовжив традиції ТПРХ. Народний художник України (1984). Жив і працював в м. Одеса.

14

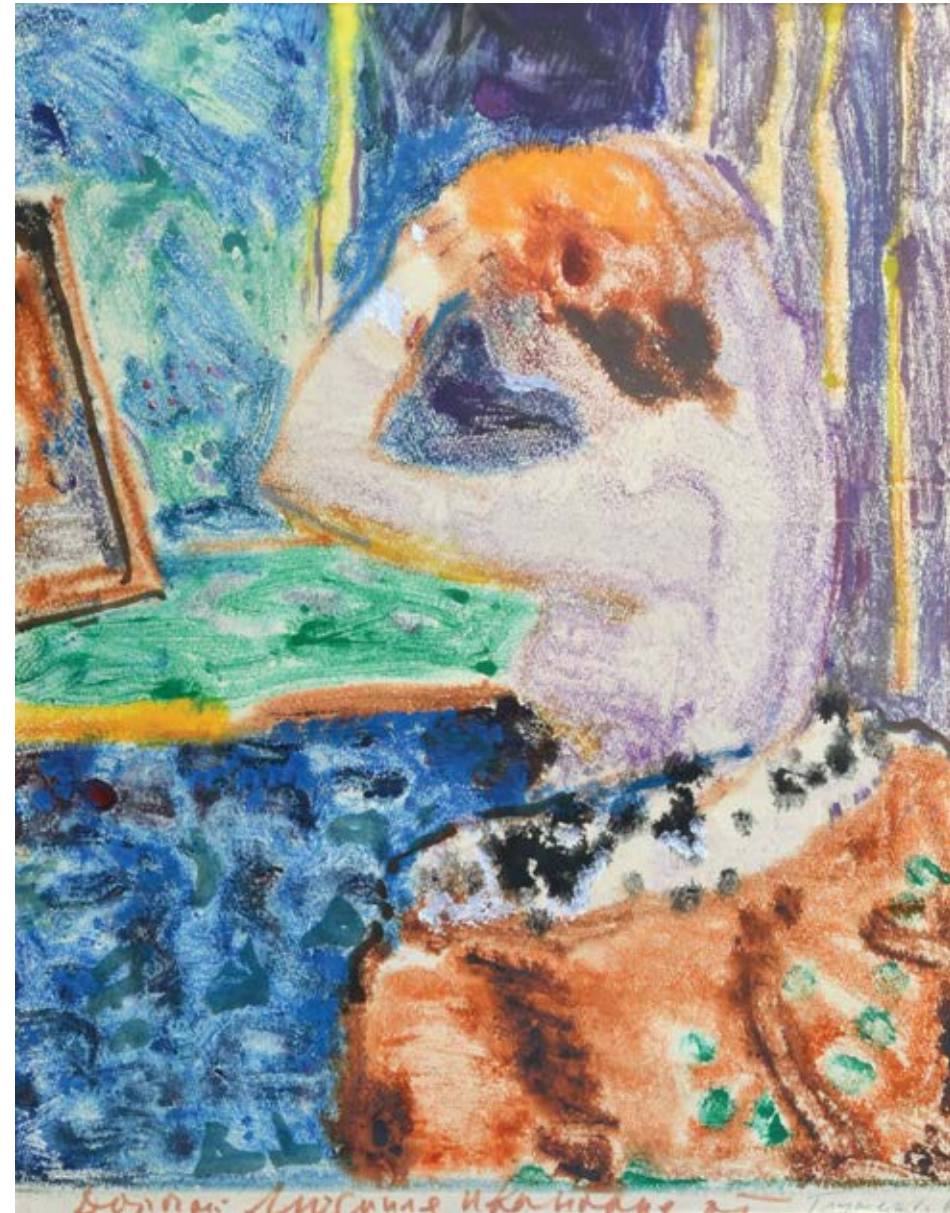
ВІКТОР ЗАРЕЦЬКИЙ (1925-1990)
«Повінь», 1985

Полотно, олія
80 x 80 см
Підпис і дата на звороті

ПУБЛІКАЦІЇ РОБОТИ: Публікації роботи: Книга «Терези долі Віктора Зарецького». Олеся Авраменко, Київ, 2011, с. 335

10 000 – 14 000

Зарецький Віктор (1925-1990) – український живописець, майстер пейзажу та жанрової картини. Народився в м. Білопілья, Сумська обл. Закінчив КХІ, де навчався у Г. Титова, С. Григор'єва, М. Шаронова (1953). Працював у галузі станкового та монументального живопису. Один з наймайстерніших рисувальників України. Організував свою студію малюнку (1978-1985). В. Зарецького було відзначено Державною премією ім. Т. Шевченка (1994). НАОМА та СХУ встановили премію ім. В. Зарецького для молодих художників. Твори знаходяться в музеях України та світу. Жив та працював в м. Київ.

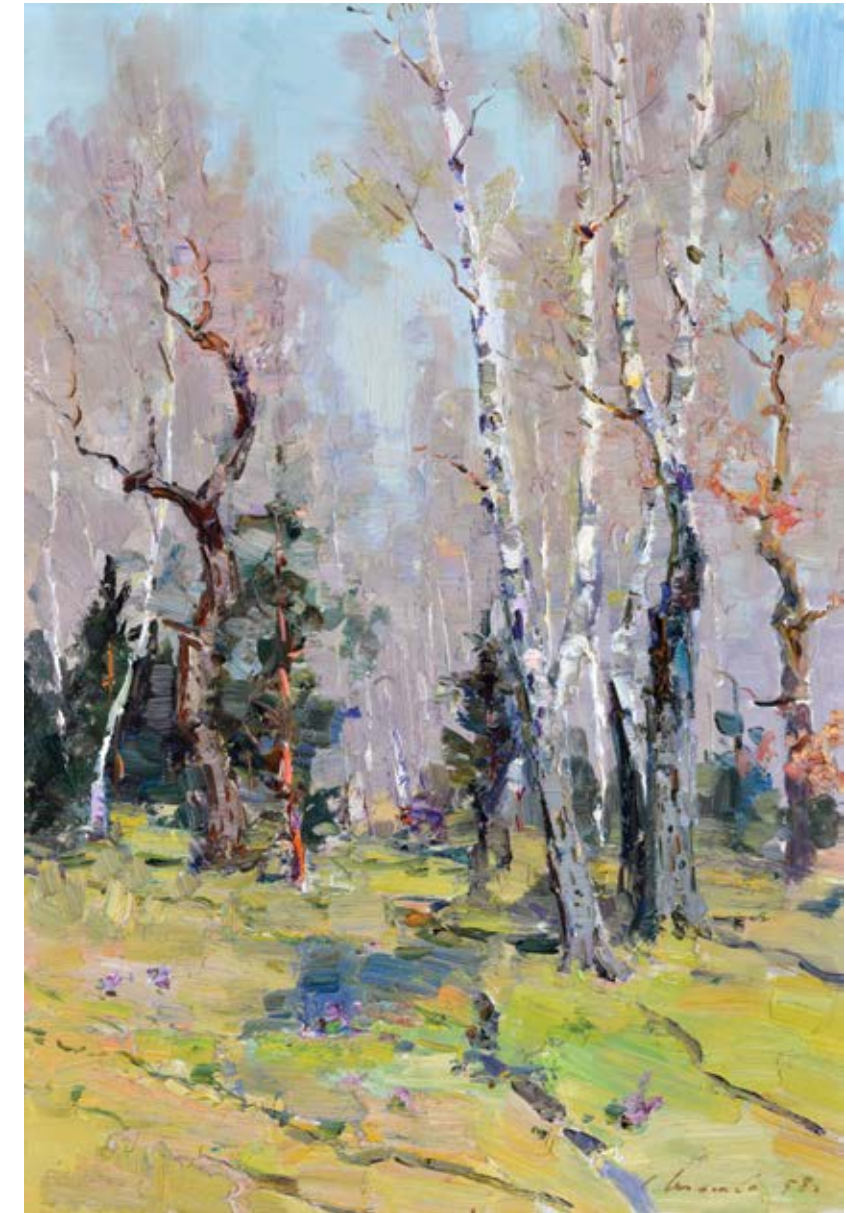
15

МИКОЛА ГЛУЩЕНКО (1901-1977)
«Перед дзеркалом», кінець 1960-х
Папір, монотіпія, акварель
50 x 40 см
Підпис та дарчий напис знизу

ПУБЛІКАЦІЇ РОБОТИ: Альбом-каталог:
"Жіночий образ у творчості українських
художників 1950-80 рр", Київ, 2008, с. 27

2 000 – 3 000

Глущенко Микола (1901-1977) – український живописець. Закінчив Берлінську вищу школу образотворчого мистецтва у Шарлоттенбурзі (1924). Жив за кордоном – у Франції та Іспанії (до 1936). Виставлявся на «Осінньому салоні» та «Салоні Незалежних». Влаштував персональні виставки у Парижі, Мілані, Бухаресті, Празі, Стокгольмі, Римі (за життя відбулося 32 персональні виставки). Викладав у КХШ, професор КХІ (1939). Народний художник України (1944), лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка. Один з найвідоміших українських художників.

16

СЕРГІЙ ШИШКО (1911-1997)
«Весна в Голосіїво», 1958
Картон, олія
48 x 33,5 см
Підпис і дата знизу праворуч

8 000 – 10 000

Шишко Сергій (1911-1997) – український живописець. Народився в м. Носівка, Чернігівська обл. Його твори вирізняються високою майстерністю і вишуканим колоритом. Навчався в КХІ (1929-1933) у студії під керівництвом Ф. Кричевського, Всеросійській АМ в м. Ленінград (1936-1943) у педагога Б. Йогансона. У своїй творчості С. Шишко продовжував та розвивав традиції класиків українського пейзажу. Автор серії пейзажів м. Києва та його околиць. Народний художник СРСР (1974). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1982). Твори художника зберігаються в усіх музеях України та в багатьох музеях за кордоном.

17

АДАЛЬБЕРТ ЕРДЕЛІ (1891-1955)

«Вид на Ужгородський замок», 1930-40-і

Полотно, олія
100 x 106,5 см
Підпис знизу праворуч

50 000 – 70 000

Ердєлі Адальберт Михайлович (1891-1955) – український живописець, працював переважно в жанрі портрету, пейзажу, натюрморту. Один з основоположників закарпатської школи образотворчого мистецтва. Народився у с. Загаття, Закарпатська обл. Навчався у Будапештській АМ (у І. Ревеса, А. Грюнвальда). Жив у Мукачево (з 1916), Мюнхені (1922-1926), Ужгороді (з 1926) та Парижі (1929-1931). Заснував разом з І. Бокшаєм УХШ (1927), Товариство діячів образотворчого мистецтва на Підкарпатській Русі (1931). Викладав малювання в мукачівській гімназії, учительській семінарії в Ужгороді, в Ужгородському училищі прикладного мистецтва (1945-1955).

Адальберт Ердєлі – основоположник Закарпатської школи живопису, митець європейської традиції. Він – колорист, майстер пейзажного та портретного живопису, натюрморту, який завдяки сміливості, динаміці та незвичності колірних композицій створив неповторні твори, більшість із яких зайняли почесне місце в експозиціях музеїв України та зарубіжжя. Він працював у Празі, Римі, Парижі, де брав участь у виставках разом з видатними майстрами – А. Дереном, П. Боннартом, Р. Дюфі, А. Матіссом. Засвоїв художні стилі: імпресіонізм, кубізм, експресіонізм. У 1930-і роки Ердєлі вже писав у своїй неповторній і пізній манері.

Його полотно «Вид на Ужгородський замок» (поч. 1940-х), що представлено на аукціоні належить до періоду його творчого розквіту. Пейзаж написано легко і захоплено, в якій мірі наслідував манеру письма знаменитого французького митця Поля Сезана у поєднанні з місцевою традицією. У цьому полотні, як і у багатьох інших творчій манері письма Ердєлі ні на кого не подібна, він – інший, у нього свій стиль, що вилився у даному краєвиді. Вибух його малярського таланту. Колористика пейзажу характерна лише Ердєлі: голубий, жовтий, вохра, зелений, акценти червоного у різних градіях і гармонійних поєднаннях створюють мелодичну красу.

18

МИКОЛА ГЛУЩЕНКО (1901-1977)

«В Луврі», 1976

Папір, акварель, фломастер
50 x 69,5 см
Підпис знизу праворуч

10 000 – 14 000

Глущенко Микола (1901-1977) – український живописець. Закінчив Берлінську вищу школу образотворчого мистецтва у Шарлоттенбурзі (1924). Жив за кордоном – у Франції та Іспанії (до 1936). Виставлявся на «Осінньому салоні» та «Салоні Незалежних». Влаштував персональні виставки у Парижі, Мілані, Бухаресті, Празі, Стокгольмі, Римі (за життя відбулося 32 персональні виставки). Викладав у КХШ, професор КХІ (1939). Народний художник України (1944), лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка. Один з найвідоміших українських художників.

19

КАРЛО ЗВІРИНСЬКИЙ (1923-1997)

«Зима», 1969

Полотно, олія
69,5 x 79,5 см
Підпис і дата знизу ліворуч

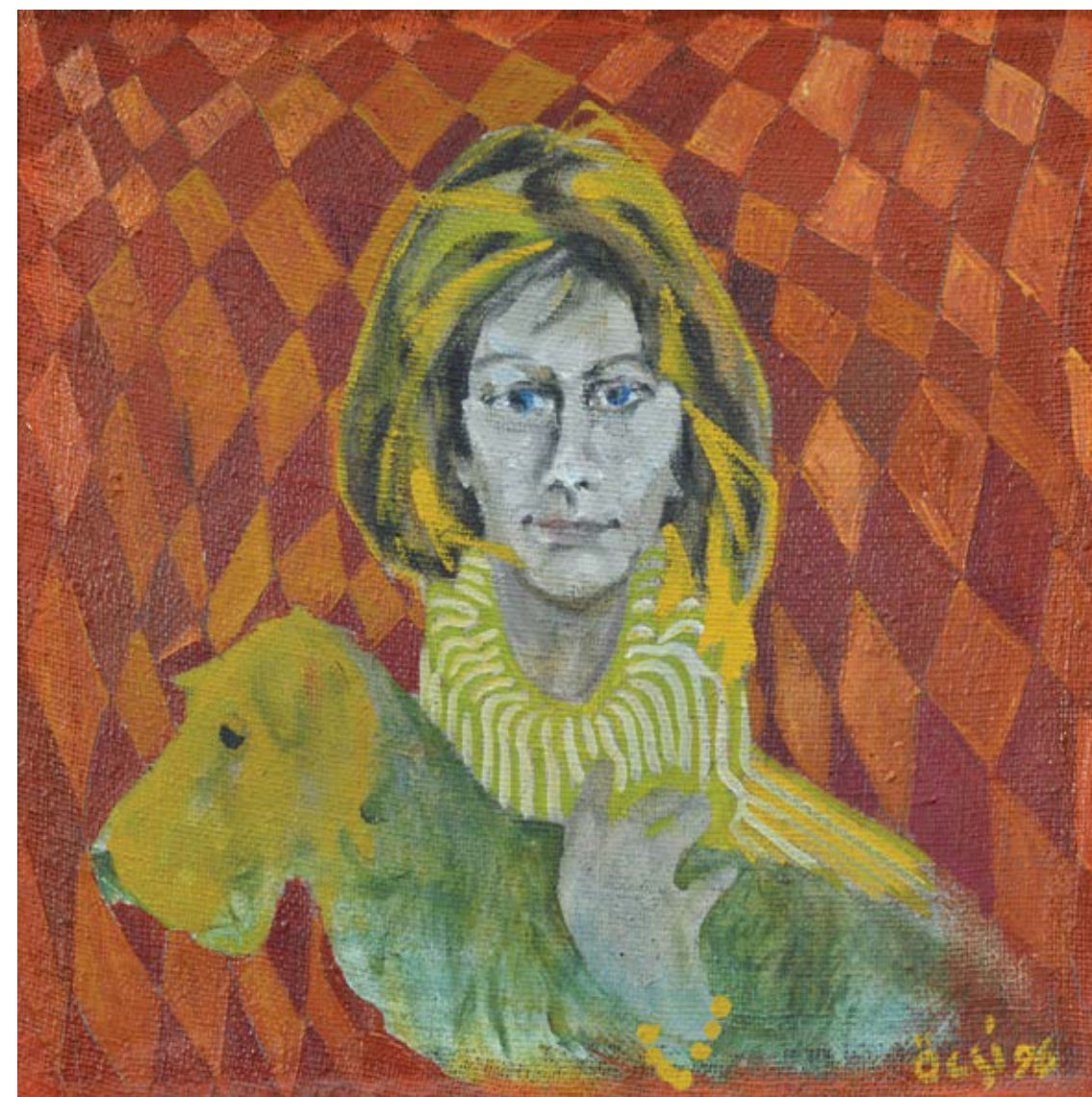
12 000 – 15 000

Звіринський Карло (1923-1997) – український педагог, живописець, графік, іконописець. Народився в с. Лаврів, Львівська обл. Навчався у Львівській мистецько-промисловій школі (1942-1943); Вільній Українській Мистецькій Академії (1943-1944); Львівському художньому училищі (1945-1946) у Р. Сельського, з яким згодом заприятелював; Львівському інституту декоративного та прикладного мистецтва (1947-1953) на відділенні монументального живопису, керівник диплому – Й. Бокшай. Створив підпільну школу для молоді (1959), з метою формування молодого покоління, яку з часом назвали «Підпільною школою К. Звіринського» (проіснувала майже 10 років). К. Звіринський особливу увагу приділяв вивченню досягнень світової культури та розвитку національної свідомості. В Школі, крім живопису, композиції, вивчали історію України, світове мистецтво, літературу, музику, релігію. Першими її учнями стали: Бокотей А., Грицик П., Марчук І., Мінько О., Маркович П., Петрук Р., Сойка Б., Флінта З., Шабатура С. Викладач живопису у Львівському училищі прикладного та декоративного мистецтва (1953-1959); старший викладач живопису у Львівського інституту декоративного та прикладного мистецтва (1959-1982); викладач Школи іконопису ім. Святого Луки при монастирі отців Студитів (1992-1995). Доцент кафедри монументально декоративного живопису (1997). Експерт з питань монументального живопису та оздоблення в храмах Львівської Архиепархії УГКЦ (з 1992). Член СХУ (з 1992). Заслужений діяч мистецтв України (1997).

Знакова постать львівського мистецтва другої половини ХХ ст. Карло Звіринський представлений картиною «Зима», що виконана у 1969 р. Він увійшов в історію мистецтва в першу чергу як провідний художник-новатор і педагог, що сформував у себе вдома так звану «Закриту академію Карла Звіринського», яку відвідували нинішні відомі митці І. Марчук, Р. Петрук, П. Маркович, Л. Медвідь, А. Бокотей, О. Мінько, З. Флінта та ін. Це коло майстрів так увійшло в історію під назвою «герметично коло Карла Звіринського». В 1960-х роках завдяки цій школі львівські митці (поруч із прибалтійськими) займали на теренах колишнього Союзу найбільш передові, авангардові творчі позиції.

Отже, картина «Зима» належить до його «імпресіоністичного» періоду, до якого він повертався час від часу протягом усієї своєї творчості. Оглядаючи полотно Карла Звіринського, маєш враження, немовби входиш в атмосферу поважної класичної музики, де промовляють до тебе величаво-гармонійні акорди кольору і форми у цій малярській композиції митця. Краса малярської форми стає тут джерелом вишуканої естетичної насолоди і водночас – таємничим містичним знаком буття, виразником великих почувань і глибокої рефлексії художника над позачасовими цінностями життя.

Твори майстра були розкуплені і вивезені здебільшого за кордон і сьогодні знаходяться по музеях та приватних колекціях. Вони є мистецької і колекційною рідкістю і варті окремої уваги.

20

МАРІЯ ПРИМАЧЕНКО (1908-1997)

«Звер любуєця квітами», 1988

Папір, гуаш
44 x 60 см

Підпис знизу праворуч

5 000 – 7 000

Примаченко Марія (1908-1997) – українська майстриня народного декоративно-го розпису. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1970), Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1966). Народний художник УРСР (1988). Орнаментальні композиції Примаченко застосовує в настінних розписах, вишивках, кераміці, в ілюструванні дитячих казок. Примаченко використовує традиційні для української орнаментики рослинні й тваринні мотиви. Твори зберігаються в музеях України та світу. Твори М. Примаченко надають вагомості кожній колекції.

21

ФЕРЕНЦ СЕМАН (1937-2003)

«Жіночий портрет», 1996

Полотно, олія
67,5 x 67,5 см

Підпис і дата знизу праворуч

5 000 – 7 000

Семан Ференц (1937-2004) – український та угорський живописець, авангардист, майстер натюрморту й психологічного портрету. Навчався в Ужгородському художньому училищі (1953-1958) та Таллінському художньому інституті (1958-1960). Один з найталановитіших учнів А. Ерделі та Ф. Манайла. Товаришував з С. Параджановим, Т. Яблонською та іншими представниками художнього андеграунду 1960-х. Був постійним учасником персональних (з 1990) та групових виставок. Жив та працював в м. Ужгород.

22

АЛЛА ГОРСЬКА (1929-1970)

«Портрет А. Петрицького», 1960-і

Папір, гуаш

36 x 24 см

Підпис і назва на звороті

ПУБЛІКАЦІЯ РОБОТИ: Книга «КОНТРАКУЛЬТУРА. Графіка "неформальних академіків" 1950-80-х» (Київ, 2017, обкладинка, с. 128-129)

5 000 — 7 000

Горська Алла (1929-1970) – українська художниця і відомий діяч правозахисного руху 1960-х років в Україні. Закінчила КХІ (1954). Працювала у галузі станкового і монументального живопису. Учасник республіканських виставок. Жила та працювала в Ялті та Києві. Перша дружина В. Зарецького. Одна із засновників Клубу творчої молоді «Сучасник» в м. Київ (1959-1964). За участь в акціях протесту (1965-1968) проти розправ над українськими правозахисниками – Б. і М. Горинями, О. Заливахою, С. Караванським, В. Морозом, В. Чорноволом та іншими Горська була знову виключена зі Спілки художників і зазнала переслідувань з боку радянських органів безпеки. Трагічно загинула.

Гуашевий портрет художника Анатолія Петрицького презентує творчість одного із лідерів київської школи художників-шістдесятників, одного із її лідерів і символів боротьби за свободу в мистецтві – Алли Горської, товаришка Василя Стуса, Євгена Сверстюка, родини Світличних, Вячеслава Чорновола. Вона не визнавала обмежень у творчості, свободі слова і думки.

На початку 1960-х років Алла Горська разом із Віктором Зарецьким, Василем Стусом, Василем Симоненком, Іваном Світличним організували Клуб творчої молоді (КТМ) у Києві. Окрім них, туди увійшли Іван Драч, Євген Сверстюк, Ірина Жиленко, Михайлина Коцюбинська, Микола Вінграновський, Лесь Танюк, Іван Дзюба. Молоді митці проводили дискусії, мистецькі вечори, влаштовували виставки, займалися самвидавом, морально і матеріально підтримували одне одного.

«Портрет А. Петрицького» створений у графічній техніці на папері у 1960-ті роки, період найбільшого розквіту творчості видатної мисткині, яка рано пішла з життя. Експресивний профільний портрет художника написаний силуетно чорними лініями на динамічному червоному тлі, на якому А. Петрицький зображений у молодому віці.

Нетипова композиційна побудова для того часу, колірне рішення і вільна його інтерпретація є свідченням того, що «тодів» вітер свободи творчості. Шістдесятники творили новаторськи, по іншому, ніж їх попереднє покоління митців. Портрет має неабияку цінність з погляду мистецького та історичного аспектів.

23

ЮРІЙ РУБАН (1924-2006)

«Білий ведмідь», 1962

Бронза (відлив 2004 р.)

24,5 x 44 x 14 см

Підпис на лапі

ПУБЛІКАЦІЯ РОБОТИ: Буклет виставки творів Юрія Рубана, Київ, СХУ, 1964, на звороті. Альбом. Скульптура. Юрій Рубан, Київ, 2011, с. 44, 48-49

7 000 — 10 000

Рубан Юрій (1924-2006) – український скульптор. Народився в м. Київ, в родині графіка Олександра Яковича Рубана. Учасник Другої світової війни, отримав нагороди. Працював художником-оформлювачем на комбінаті «Керамік» (1947-1949), поруч з відомими українськими скульпторами І. Гончаром, О. Муравиним та І. Кавалерідзе, який став його другом і вчителем. Працював художником-керамістом на комбінаті «Київміськформлення» (1950-1953), виконував ліпне оздоблення Куренівського мосту і фасаду будинку Верховної Ради, павільйонів ВДНГ і житлових будинків на Хрещатику. Вступив до Київського художнього інституту, але був змушений забрати документи, через репресованого батька. Член Київського товариства художників (1956). Член СХУ (з 1962). З кінця 60-х років активно працював в монументальній анімалістичній скульптурі (вхід до Київського зоопарку – композиції «Зубр» і «Лев з левицею», «Водолій» в сквері по вул. Володимирській, житлові масиви (Березняки, Біличі), лісопаркові зони та дитячі майданчики Києва та ін.). Загалом до середини 1990-х скульптор створив біля ста анімалістичних монументальних творів в СРСР. Постійно брав участь у Всесоюзних та Республіканських виставках малих форм, а також у зарубіжних: в Туреччині, Франції, Швеції, Ірані та Японії. Твори скульптора малих форм зберігаються в 17 художніх та краєзнавчих музеях України.

24

ЯКИМ ЛЕВИЧ (н. 1933)
«Сліпий на пляжі», 1965

Полотно, олія
82 x 92 см
Підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

Левич Яким (нар. 1933) – український художник, ілюстратор. Народився в м. Кам'янець-Подільський. Навчався у КХСШ ім. Т. Шевченка. Закінчив КДХІ, де вчився у С. Григор'єва (1960). Представник українського андеграунду. Член Національної спілки художників України (з 1967). Учасник численних групових та персональних виставок. Проілюстрував книжки «Дивосил» (Л. Ляшенко, 1969) та «Ласочка» (Г. Тютюнника, 1970). Автор пам'ятника скорботи «Менора» в Бабиному Яру в Києві у співавторстві з Ю. Паскевичем та О. Левичем (1991). Твори художника зберігаються у музеях України та за кордоном, у приватних зібраннях колекціонерів усього світу.

25

ВІКТОР ЗАРЕЦЬКИЙ (1925-1990)
«Вершники» (за М. Булгаковим), 1989

Полотно, олія
103 x 140 см
Підпис знизу праворуч

ПУБЛІКАЦІЇ РОБОТИ: Каталог виставки творів Віктора Зарецького, О. Авраменко, Київ, СХУ, 1991, с. 20
Книга «Терези долі Віктора Зарецького». Олеся Авраменко, Київ, 2011, с. 535

50 000 – 70 000

Зарецький Віктор (1925-1990) – український живописець, майстер пейзажу та жанрової картини. Народився в м. Білопіль, Сумська обл. Закінчив КХІ, де навчався у Г. Титова, С. Григор'єва, М. Шаронова (1953). Працював у галузі станкового та монументального живопису. Один з наймайстерніших рисувальників України. Організував свою студію малюнку (1978-1985). В. Зарецького було відзначено Державною премією ім. Т. Шевченка (1994). НАОМА та СХУ встановили премію ім. В. Зарецького для молодих художників. Твори знаходяться в музеях України та світу. Жив та працював в м. Київ.

У вісімдесятих роках ХХ століття Віктор Зарецький захоплюється містикою людського життя та природних явищ. Вихований атеїстом, він все ж вірив у Бога, не персоніфікуючи його постать і не впадаючи у конкретну релігію. Шукав Істину, зокрема, власну сутність як митця, через звернення до витоків – класики й фольклору, а також духовних прозрінь, що наповнювали смислом інтелектуальні розвідки. Захоплений на той час системою прерафаелітів, він торкався у своїх роботах давніх тем любові, відданості, духовної висоти й душевної чистоти. Насичував свої твори емними символами і знаками. Дякуючи цьому, картини не лише візуально й емоційно сприймаються як цілісний образ, а їх можна читати, розшифровувати, занурюючись у захопливий світ символів та значень.

З кінця 1970-х Віктор Зарецький жив в Кончі-Озерній і товаришував з письменниками, дипломатами, ученими. Так він познайомився з відомим математиком Георгієм Буцаном, чією дружиною була прима театру ім. Івана Франка Поліна Лазова. Вона грала булгаківську Маргариту й була бездоганною красунею з характером елегантної відьми.

Художник цікавився літературою, зокрема, його бентежив роман Михайла Булгакова «Майстер і Маргарита». Був друзями запрошений на прем'єру вистави, а потім ходив дивитися ще. Врешті написав ряд полотен, серед яких «Театр» (1989), по суті портрет Поліни Лазової в ролі Маргарити, й «Вершники» (1989). У картині «Вершники» сконцентрований образотворчий віглюк Віктора Зарецького на калейдоскопі змін стилів та стилістик європейського мистецтва кінця ХІХ – першої третини ХХ. Це містико-поетичне полотно ніби увібрало у себе сіль усього роману й надає підготовленому глядачеві можливість взяти умоглядну участь у фінальній сцені чи то роману, чи то вистави, добре пам'ятаючи пройдений сюжет. Картина не одразу розкриває всі свої таємниці, до неї можна і треба повертатися ще й ще, втім, як і до роману Булгакова.

Олеся Авраменко
(Кандидат мистецтвознавства. Автор монографії "Терези долі Віктора Зарецького")

26

ВАЛЕНТИН ХРУЩ (1943-2005)
«Жіночий портрет», 1987

Картон, змішана техніка
49,5 x 40 см
Підпис і дата знизу праворуч

2 500 – 3 500

Хрущ Валентин (1943-2005) – український живописець. Народився в м. Одеса. Навчався в Одеському художньому училищі (1960-і) у Ю. Єгорова, М. Павлюка, Т. Фраєрмана. Разом із С. Сичовим провів несанкціоновану вуличну виставку авангардистів (1963). Учасник творчої спілки художників (1981-1983) на Якиманці (Москва). Персональні виставки у м. Москва, Одеса, Кимри, Дубна. Твори В. Хруща представлені в постійній експозиції ЮНЕСКО в Парижі, Національному музеї Австрії (м. Відень), в музеях та приватних зібраннях Росії, Німеччини, Швеції, Іспанії, Японії, США. Роботи митця продавались на аукціонах Sotheby's, Phillips.

27

НАУМ ЦЕЙТЛІН (1909-1997)
«Верф», 1963

Полотно, темпера
60 x 70 см
Підпис знизу ліворуч

3 000 – 4 000

Цейтлін Наум (1909-1997) – український живописець, графік, ілюстратор дитячих книг, карикатурист. Народився в м. Генічеськ, Херсонська обл. Навчався на курсах при Московському художньому інституті (1936-1940). Вчився у Л. Крамаренка та Р. Фалька, який найбільше вплинув на творче мислення Цейтліна. Член Спілки художників СРСР (1945). Під час Другої Світової війни готував плакати та інші агітаційні матеріали. Учасник численних республіканських і всесоюзних виставок (з 1931). Перша публікація в журналі «Мурзилка» (1948). Працював художником ілюстратором в журналах «Піонер», «Рост», «Зміна», співпрацював з видавництвами «Молода гвардія», «Детгиз». За життя опублікував більше 1000 карикатур та ілюстрацій у різних виданнях СРСР. У післявоєнні роки в Североморську, Архангельську, Ленінграді та Москві влаштовувалися виставки видань, в роботі яких брав участь Наум Цейтлін.

28

ІШТВАН МОЛНАР (1968-1993)

«Мій інший світ», 1970-і

Оргаліт, олія
49 x 69 см
Підпис і дата на звороті

7 000 — 10 000

Молнар Іштван (1968-1993) - український художник і графік. Народився в угорській сім'ї в м. Мукачево, Закарпатська обл. Під час навчання у школі відвідував художню студію З. Баконія. Навчався в Ужгородському училищі прикладного мистецтва (1982-1987) і Львівському державному інституті прикладного і декоративного мистецтва (1989-1993). Член неформальної групи молодих художників «Ліве око». Жив і працював в Ужгороді.

29

ІВАН МАРЧУК (н. 1936)

«Золота ніч», 1981

Полотно, акрил
68 x 78 см
Підпис і дата знизу праворуч

ПУБЛІКАЦІЇ РОБОТИ: Альбом-каталог: "Ivan Marchuk. Секрети геніальності"; Київ/Дніпро, "АРТ ЕРІЯ" 2019-2020, с. 33

60 000 — 90 000

Марчук Іван (нар. 1936) – український живописець. Закінчив Львівське училище прикладного мистецтва ім. І. Труша (1956), Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва ім. Р. Сельського (1965). Член НСХУ (1988). Заслужений художник України (1996). Лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка (1997). Народний художник України (2002). Член «Золотої гільдії» Міжнародної академії сучасного мистецтва у Римі. За версією британського видання The Daily Telegraph Іван Марчук увійшов до 100 найвидатніших діячів нашого часу. Понад 60 персональних виставок по всьому світу (1979-2009). Роботи знаходяться в музеях п'яти континентів світу.

Картина Івана Марчука «Золота ніч», виконана 1981 року акрилом, в улюбленій, неповторній манері «пльонтанізму», у період творчого розквіту майстра.

Дана композиція за усіма критеріями є виразною та знаковою у творчості художника. На полотні зображено захід сонця над українським селом, що в'ється поруч з річкою, яка дуже нагадує за ландшафтом каніщину над Дніпром. Варто відзначити, що мотив українського мела наскрізною ниткою проходить і торкається практично усіх циклів у творчості митця.

Блискуче композиційне рішення, що ділить полотно майже на дві рівних частини гармонійно обігране в тональному і колоритному плані. Не важко помітити, що Марчук створив «Золоту ніч» на витончених відчуттях світло-тіньового моделювання образу. Твір пронизаний глибокою ліричністю та поетичністю. У цій картині все злагожено: форма, зміст і обмежена колірна гама. Полотно художника побудоване легко, відчувається повітряний острівець села, безкрайність неба та образ місячного світла, що відбивається на тихому плесі Дніпра.

«Золота ніч» Івана Марчука – є оригінальним і впізнаним твором майстра за усіма, характерними для його творчості ознаками. Воно стане достойною окрасою будь-якої цінної колекції.

30

БОРИС БУРЯК (н. 1953)
«Волошки і фрукти», 2009
Полотно, олія
130 x 70 см
Підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

Буряк Борис (нар. 1953) – український живописець. Народився в с. Подвірне Чернівецької обл. Закінчив коледж мистецтв ім. І. Труша (1974); Львівську академію мистецтв (1979). Член СХУ (1987, Львівська організація). Лауреат премії СХУ (1991); стипендіат міжнародного конкурсу «Нові імена» (Москва, 1992); лауреат премії республіканської виставки «Арт Клуб» (Хмельницький, 1996), Заслужений художник України (2004), дійсний член Академічного Сенату Міжнародної Академії Сучасного Мистецтва, Рим (2009). Веде приватну школу малювання та рисунку у Львові. Проводить персональні виставки (1986-1994). Працює в галузі станкового та монументального живопису.

31

МИХАЙЛО ДЕМЦЮ (н. 1953)
«Місто мистецтва», 2008
Полотно, олія
91 x 116 см
Підпис знизу праворуч

7 000 – 10 000

Демцю Михайло (нар. 1953) – український живописець. Закінчив Львівське училище декоративного та прикладного мистецтва ім. І. Труша. Член НСХУ. Заслужений діяч мистецтв України. Член клубу Українських митців. Має нагороди: Всеукраїнське Тринале живопису (2001), Фестиваль кераміки в музеї кераміки (2003). Роботи художника знаходяться в музеях України, Європи та приватних колекціях світу. Живе та працює в м. Львів.

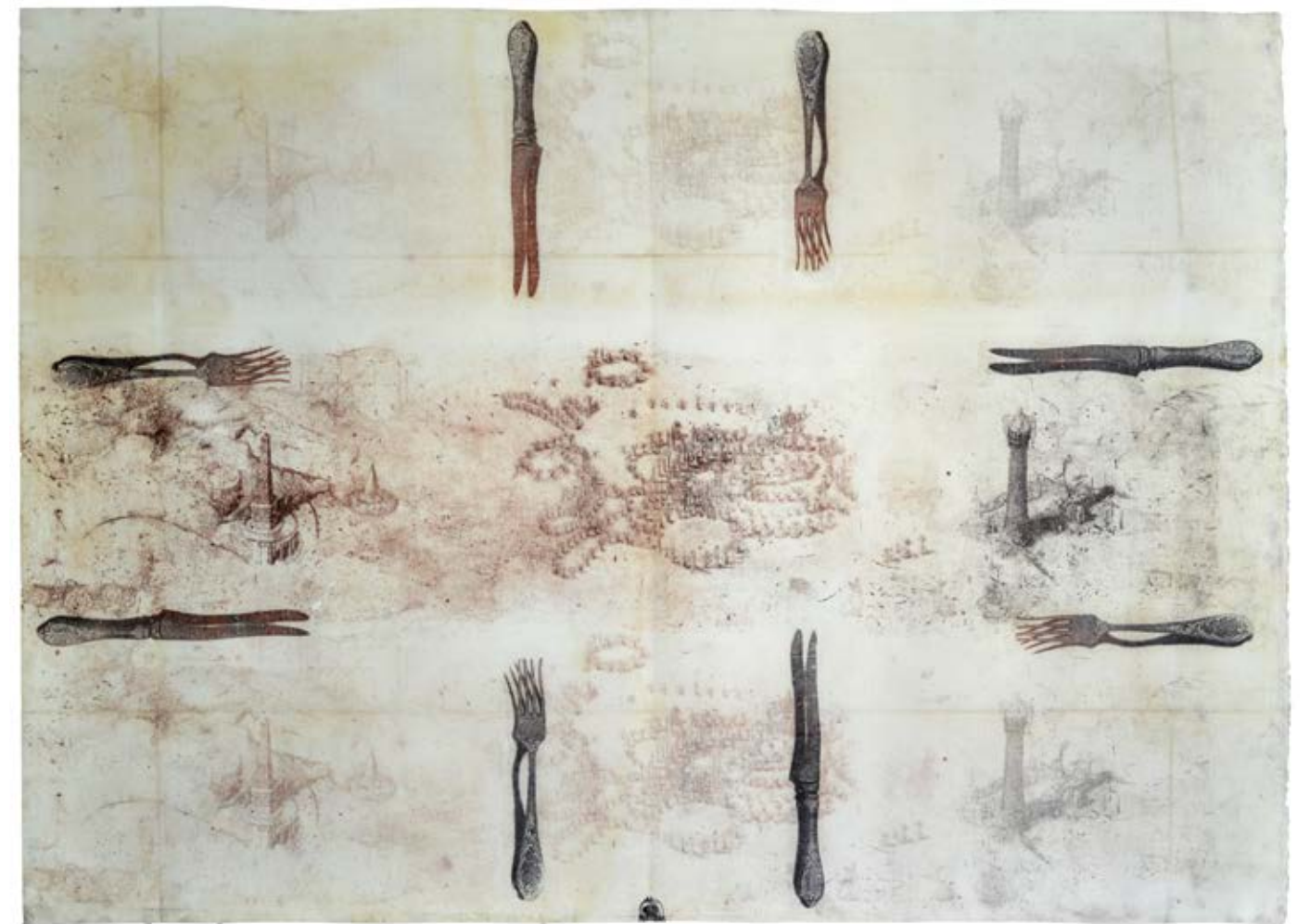
32

ВОЛОДИМИР МАКАРЕНКО (н. 1943)
«Балерина», 2007

Полотно, олія
80 x 40 см
Підпис і дата знизу праворуч

3 500 — 4 500

Макаренко Володимир (Volodymyr Makarenko) (нар. 1943) – український художник нон-конформіст. Вчився у Дніпропетровському художньому училищі в майстерні Я. Калашника. Дипломну роботу «У блакитному краї» було знищено, а художника було звинувачено у формалізмі та позбавлено можливості подальшого навчання в Україні. Переїхав до Ленінграду і поступив до Вищої школи монументального мистецтва ім. Мухіної (1963). Отримав диплом художника з монументального розпису (1969) і того ж року став членом неформальної організації художників-нонконформістів, відомої на Заході як «Петербурзька група». Переїхав до Талліна (1973), де знайомиться і експонується з місцевими художниками. Емігрує до Парижу (1981); одержав Срібну медаль міста Париж за мистецький доробок (1987). Проводив виставки у Франції, Німеччині, США, Канаді, Швеції; співпрацює з європейськими та американськими галереями. Живе і працює в Парижі.

Провідний графік сучасного українського мистецтва і представник «Нової хвилі», а також лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (2018) Павло Маков презентований композицією з циклу «Скатертини», яка створена на папері у техніці багаторазового інтагліо у 2012 році.

Даний твір є сильним, де актуальність концепції підкріплена потужною, широю і самобутньою майстерністю. Варто відзначити, що тут митець відповідає на питання не людини, а довілля. Павло Маков продовжує творче дослідження процесу «виробництва присутності», розпочате у попередніх серіях. Переживання життя тут і зараз, відчуття власної присутності у матеріальному світі знаходять відображення у нашаруванні вібитків на папері. Художник вихоплює швидкоплинну й пронизливу мить дійсності, у якій воедино сходяться минуле та майбутнє, і прагне передати її слід – стан речей.

Про широке визнання високої культури графічних композицій П. Макова свідчить його популярність. Праці Макова експонуються в Музеї Вікторії та Альберта (Лондон), Метрополітен-музеї (Нью-Йорк), Національній художній галереї (Київ), Центрі сучасного мистецтва (Осака), Державній Третьяковській галереї (Москва), Музеї сучасного мистецтва (Ібіца) та інших зібраннях. Роботу з циклу «Скатертини» Павла Макова було також виставлено на аукціоні Сотбі (2009).

33

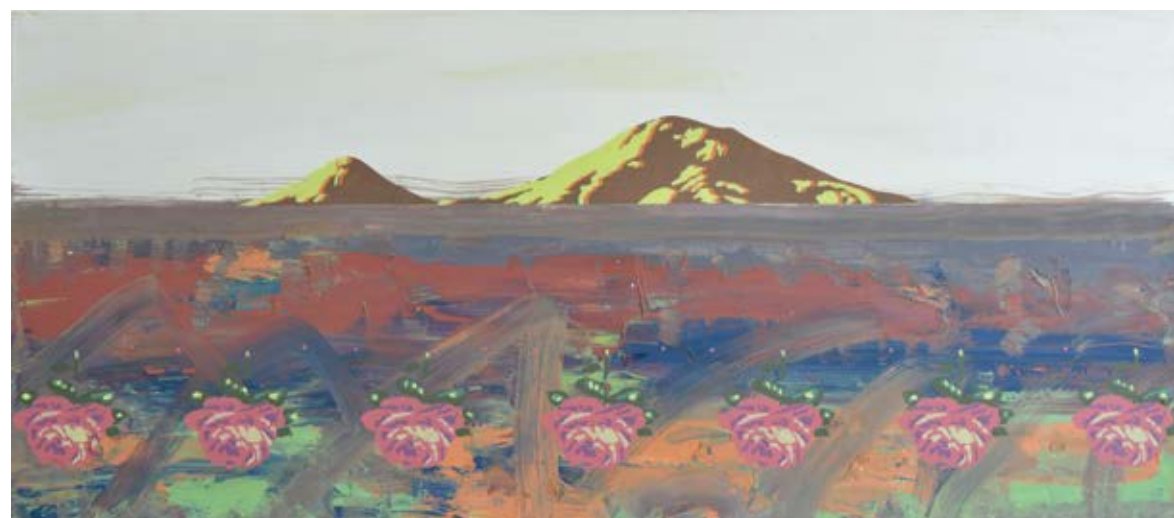
ПАВЛО МАКОВ (н. 1958)

З циклу «Скатертини», 2012

Папір, багаторазове інтагліо
80 x 123 см
Підпис знизу у центрі

6 000 — 8 000

Маков Павло (нар. 1958) – український художник-графік. Народився в м. Санкт-Петербург. Закінчив Кримське художнє училище ім. М. Самокиша (1979); Петербурзьку Академію мистецтв (1978); Харківський художньо-промисловий інститут, факультет графіки (1984). Член Спілки художників України (1988), Fyns Grafiske Verksted (Фюнські графічні майстерні, Данія, 1990), Royal Society of Painter-Printmakers (Королівське товариство живописців і графіків, Великобританія, 1994). Член-кореспондент Академії мистецтв України (з 2007). Учасник численних групових та персональних виставок в Україні та за кордоном. Живе і працює в м. Харків та м. Київ.

34

ОЛЕГ ТІСТОЛ (н. 1960)

Парний лот

«№2» та «№5» із серії «Арарат 12», 2012

Полотно, олія
45 x 108 см (кожна)

Підпис і дата на звороті

8 000 — 10 000

Тістол Олег (нар. 1960) – український художник, графік, скульптор, автор об'єктів та інсталяцій. Народився в с. Врадіївка, Миколаївська обл. Закінчив Львівський державний інститут декоративно-го мистецтва (1984). Став співзасновником і лідером художньої групи «Вольова грань національного постеклектизму» (1988). Працював у Москві, брав участь у художніх групах «Фурманний провулок» та «Трьохпрудний провулок» (1989-1993). Разом з М. Маценко створив творчу групу дослідження та консервації національних стереотипів «Нацпром». Живе і працює в м. Київ.

35

ВАЛЕРІЯ ТРУБІНА (н. 1966)

«Заборонений острів», 2015

Полотно, олія
120 x 150 см

Підпис знизу праворуч

7 000 — 10 000

Трубінa Валерія (нар. 1966) – художник-живописець, графік. Народилася в м. Луганськ. Навчалася в Луганському художньому училищі (1981-1985). Закінчила Київський державний художній інститут (1989). Член творчої групи «Паризька комуна». Живе і працює в США (з 1994). Роботи Трубіної знаходяться у Державній Третьяковській галереї (Москва), Національному музеї Київська картинна галерея, Національному художньому музеї України, інших музеях України та приватних збірках Європи та США. Живе та працює в США.

36

ОЛЕКСАНДР СУХОЛІТ (н. 1960)

«На колінах», 2004

Бронза

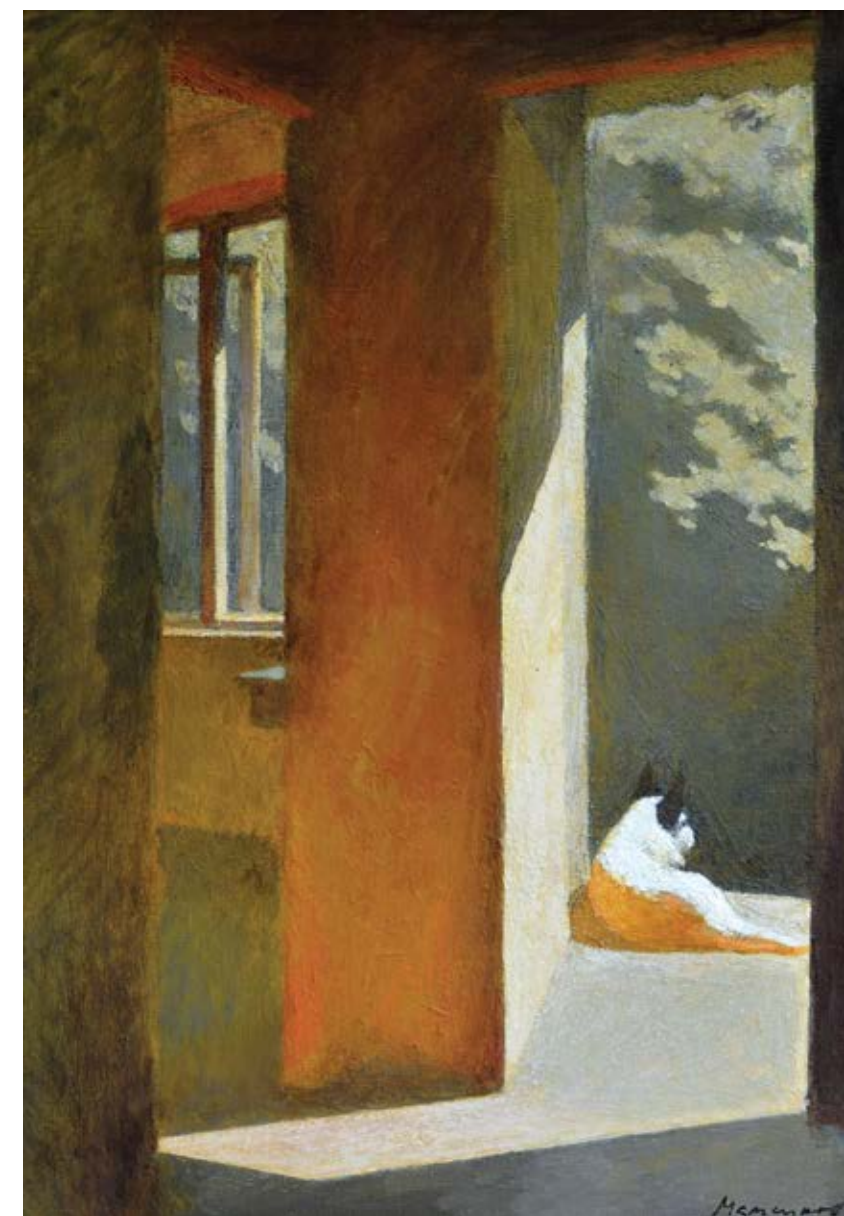
h – 43 см

Підпис знизу на основі

ПУБЛІКАЦІЯ РОБОТИ: Каталог виставки «Іпостасі Олександра Сухоліта. Скульптура. Графіка. Живопис» (Київ, 2021, с. 9)

5 000 – 7 000

Сухоліт Олександр (нар. 1960) – український скульптор, художник, графік, автор інсталяцій. Народився у с. Чорнотичі, Чернігівська обл. Закінчив Ужгородське училище декоративно-прикладного мистецтва (1979), Київський державний художній інститут, відділення скульптури (1986). Твори художника зберігаються в музеях України (Державний музей образотворчого мистецтва, Київ; Державний музей російського мистецтва, Київ; Державний музей книги і друкарства, Київ; Національний музей історії Києва; Державний музей образотворчого мистецтва, Харків; Державний музей сучасного образотворчого мистецтва, Хмельницький та ін.), за кордоном (Tama Art University Museum, Токіо, Японія; «Ветінг Галері», Оденсе, Данія; Міський музей міста Вараджін, Хорватія) та приватних збірках усього світу. Живе і працює у м. Київ.

37

ВЛАДИСЛАВ МАМСІКОВ (1940-2020)

«Собачка Джек», 2006

Полотно, олія

70 x 50 см

Підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

Мамсіков Владислав (1940-2020) – український художник. Народився в м. Омськ, Росія. Закінчив КДХІ (1963). Педагоги з фаху: К.Трохименко, В.Костецький, П.Садиленко. Член НСХУ (1971). Представник «сурового стилю» у його ранніх творах. Однією з тем, які він дуже вдало розвивав у своїй творчості, була ідеалізація виробничої та індустріальної тематики. Він використав у своїх роботах неповторні стилістичні знахідки, адекватні процесам розвитку мистецтва 70-х років минулого століття. Багато уваги художник приділяє й жанру портрета, відносився до нього як до психологічного дослідження. Найважливішим у картині художник вважає не сюжет, а як створюється саме зображення, трансформується під впливом світла. Гармонія кольору і світла, тональний живопис – ось що приваблює художника. Великий вплив на майстерність художника мало досить тривале проживання у Америці.

38

ДМИТРО КАВСАН (н. 1964)

«Співчуття Френсісу Бекону», 1988

Полотно, олія

100 x 120 см

Підпис і дата на звороті

5 000 – 7 000

Кавсан Дмитро (нар. 1964) – український художник. Народився в м. Київ. Закінчив Київський державний художній інститут (1990), факультет монументального живопису, майстерня проф. М. Стороженка. Член художньої групи «Паризька комуна» (1990-1994). Учасник численних виставок в Україні та за кордоном (з 1987). Роботи художника зберігаються у музейних колекціях України, а також приватних збірках України, Європи, США, Ізраїлю, Австралії. Живе і працює в м. Київ.

Один з кращих сучасних українських митців, член мистецького угруповання «Паризька Комуна» Дмитро Кавсан представлений картиною із раннього періоду творчості, а точніше кінця 1980-х років «Співчуття Френсісу Бекону».

Дана картина – яскравий приклад твору епохи постмодернізму. Однак тоді, наприкінці 1980-х – на початку 1990-х, гостро бракувало логіки та цілісності, і будь-яка спроба естетизації дійсності чи хоча б її узагальнення важили дуже багато. Український постмодернізм представляв собою сюрреалістичну суміш непеєднуваної символіки, численні переспіви античних мотивів, які завищували трактування вбогої дійсності, суміш штампів і алюзій з усього багажу світової культури, засвоєного пострадянськими гуманітаріями, що і проявилось у полотні «Співчуття Френсісу Бекону».

У творчості митців Паркомуні й Дмитра Кавсана зокрема все це перетворювалося на печальну іронію, смутну радість на понурому святкуванні життя, що його хіба мистецтво могло перетворити на зрозумілі образи подій, почувань і страхів.

Картина Дмитра Кавсана є колекційною рідкістю і має вагоме значення для розвитку українського мистецтва періоду зародження «нової хвилі».

39

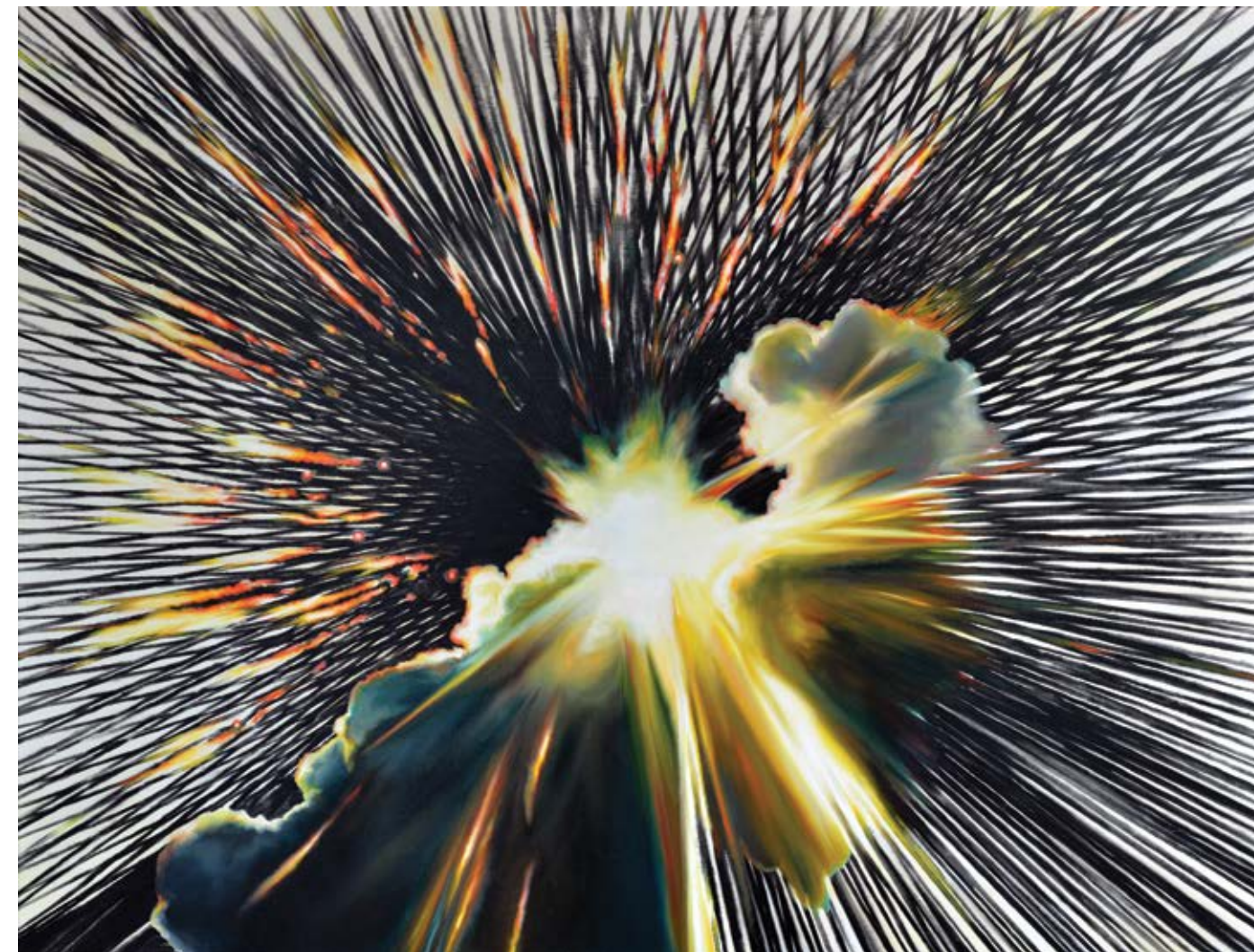
ВІКТОР ЛИПОВКА (н. 1956)

«Рівновага», 1986

Бронза
h – 79,5 см
Підпис на основі

7 000 — 10 000

Липовка Віктор (нар. 1956) – український скульптор. Народився на Чернігівщині. Навчався у Республіканській художній середній школі, відділення скульптури (Київ, 1971-1974); Київському державному художньому інституті, факультет скульптури (1974-1980). Викладачі: І. Макогон, В. Чепелик, В. Сухенко, В. Швецов, В. Бородай. Учасник численних виставок, симпозіумів, конференцій, аукціонів як в Україні, так і за кордоном (з 1978). Член НСХУ (з 1983). Заслужений художник України (1999). Диплом Всенародного рейтингу «Бренд року 2005». Народний художник України (2017). Нагороджений медаллю «За жертвовність і любов до України» (2017). Премія Київської організації НСХУ «Митець» ім. М. Лисенка (2018). Є автором більше 15 монументальних пам'яток та садово-паркових композицій. Роботи знаходяться в 26 музеях світу, а також у приватних колекціях в Україні, Швеції, Росії, Франції, США, Швейцарії, ОАЕ. Працює в галузі станкової та монументальної скульптури. Віддає перевагу таким скульптурним матеріалам, як бронза, граніт, мармур та дерево.

40

АРТЕМ ВОЛОКІТІН (н. 1981)

«After image 2», 2020-2021

Полотно, олія
120 x 160 см
Підпис і дата на звороті

10 000 — 15 000

Волокітін Артем (нар. 1981) – український художник. Народився в смт Есхар, Харківська обл. Закінчив Харківську державну академію дизайну і мистецтв. Лауреат головної премії Pinchuk Art Prize (2009). Увійшов в шорт-лист премії Future Generation Art Prize (2010). Учасник багатьох виставок, проєктів, фестивалів в Україні та за кордоном (з 2006). Future Generation Art Prize @ Venice, Palazzo Papadopoli, Венеція, Італія (2011). Стажування в майстерні Ентоні Гормлі, Лондон (2010). Живе і працює в м. Харків.

На передакційній виставці представлений відомий харківський художник Артем Волокітін, картиною «After image 2» (2020–2021).

Вже досить довго Артем Волокітін не звертається у своїй творчій практиці до образу людини. Переломним моментом стали події Майдану та війни на Сході України – художник почав відображати власні тривоги у пейзажах, сповнених вибухів та феєрверків. Нова серія творів Волокітіна, до яких і належить полотно «After image 2» візуально розвиває цю лінію: пейзажі відходять все далі від фігуративу, будуються на нюансах фактури та світлотіні.

Композиція А. Волокітіна «After image 2» досліджує природу світла та можливостей його сприйняття. Світло є необхідним елементом бачення людини – водночас, його надлишок засліплює і травмує. Для художника живопис виявляється способом примиритися з природою та виявити її властивості. Автор стверджує: «Живописна техніка дозволяє створювати ілюзію сонячного світла, яке можна розглядати без захисних засобів. Контрасти і перехреснування променів, ритмічне повторення і туманності наповнюють собою площину полотна і змушують його вібрувати».

Капіталовкладення у творчість А. Волокітіна є досить поширеним явищем і це молодий і перспективний митець, що доказав свою неповторність в сучасному мистецтві своєю участю в основній програмі Венеційської бієнале ще у далекому 2015 році.

41

МИХАЙЛО ДЕЯК (н. 1984)

«Вікно», 2011

Полотно, олія
105 x 110 см
Підпис знизу ліворуч

ПУБЛІКАЦІЯ РОБОТИ: Альбом
«Михайло Деяк» (Київ, 2011, с. 23)

5 000 – 7 000

Деяк Михайло (нар. 1984) – український художник. Народився в с. Золотарьово, Закарпатська обл. Навчався в Ужгородському коледжі мистецтв ім. А. Ерделі (1999-2003) під керівництвом В. Микити. Закінчив НАОМА у майстерні професора В. Забашти у старшого викладача І. Мельничука. Художник веде активну виставкову діяльність та продається на аукціонах в Україні та за кордоном. За версією видання Art Investment Михайло Деяк потрапив у ТОП 20 молодих сучасних художників країн СНД, та посів 7 місце серед найперспективніших художників України за версією Forbes Ukraine. Київська галерея Voloshyn Gallery представила Україну персональною виставкою М. Деяка на міжнародному арт-ярмарку SCOPE Basel (2016). Картини художника було закуплено Міністерством Культури України (7 робіт). Роботи знаходяться у фондах НХМУ та приватних колекціях України, Канади, США, Великобританії, Франції, Швейцарії, Угорщини, Китаю. Михайло Деяк представляє молоде покоління сучасних українських художників. Він працює на межі неоекспресіонізму і мінімалізму, експериментує з матеріалами, працюючи зі склом та металом, а також досконало володіє усіма техніками живопису. Живе та працює в м. Київ.

42

РОМАН МІНІН (н. 1981)

«Peaceful Atom», 2015

Пінокартон, УФ друк, барельєф
Моторний механізм
d – 100 см
Підпис і дата на звороті
Тираж 2/5

7 000 – 10 000

Мінін Роман (нар. 1981) – український художник, фотограф, автор скульптур та інсталяцій, стріт-артист. Народився в м. Дмитров, Донецька обл. Закінчив Харківське художнє училище (2002); Харківську академію дизайну і мистецтв, кафедра монументального живопису, майстерня професора В. Гонтарова (2008). Відомий живописними і графічними роботами на шахтарську тему, які неодноразово експонувалися у різних художніх інституціях України та Росії. Живе і працює в м. Харків.

Один з найвідоміших молодих сучасних українських художників Роман Мінін показаний рідкою і винятковою композицією, новаторською за способом створення, зокрема, «Peaceful Atom».

Перш за все варто звернути увагу на техніку виконання даного авторського барельєфу, а саме, він створений з пінокартону, УФ друком, і в цілому представляється як барельєф. Крім того, у ньому присутній моторний механізм, тобто композиція має динамічний рух. Його в якійсь мірі можна порівняти з кінетичним барельєфом і майстрами, що творили у середині і другій половині XX ст. у Європі.

Роман Мінін затронує проблему війни, як такої і атомної зокрема. Доказом актуальності даної теми є рік створення композиції – 2015. Саме у цей час почалася війна на його рідному Донбасі і митець важко переживав дані події. Крім того, художник зосереджує увагу на тому, що якби Україна володіла атомною зброєю, події можна би було уникнути конфлікту.

43

ОЛЕКСАНДР РОЙТБУРД (н. 1961)

«Натюрморт з атрибутами мистецтва», 2008

100 x 100 см
Полотно, олія
Підпис і дата знизу праворуч

8 000 — 10 000

Ройтбурд Олександр (нар. 1961) — український художник, відеохудожник, автор об'єктів та інсталяцій, куратор. Один з лідерів хвилі «українського трансавангарду». Закінчив художньо-графічний факультет Одеського педагогічного інституту ім. Ушинського (1983). Член Національної спілки художників України (з 1989). Представник південноукраїнської художньої школи. Один з представників українського постмодернізму. Засновник асоціації «Нове мистецтво», Одеса (1994). Голова правління ЦСМ Сороса, Одеса (1997-1999). Жив і працював у Нью-Йорку (2000-2002). Був директором галереї М. Гельмана у Києві. Учасник 49-ї Венеціанської бієнале. Роботи художника зберігаються у МоМА (Нью-Йорк), ДТГ (Москва), ДРМ (Санкт-Петербург), PinchukArtCentre (Київ), ОХМ (Одеса) та приватних колекціях світу. Директор Одеського художнього музею (з 2018). Живе і працює в м. Київ та м. Одеса.

Живописний твір із серії «Гроші» (2008) — відомого українського художника сучасного мистецтва Олександра Ройтбурда також належить до топ-лотів передавочної виставки «Золотої перетину». Художник є яскравим представником постмодернізму.

У натюрмортів із серії «Гроші» художник вітворює буденність і засоби без яких неможливе існування людини сьогодення. Він вважає, що саме у буденних речах заховані великі проблеми сучасності. Полотно написане характерно для творчості майстра манерою письма. Твір має мистецьку і колекційну цінність.

Твори Олександра Ройтбурда експонуються в колекції Національного художнього музею України, Нью-Йоркського музею сучасного мистецтва та багатьох інших музеях та приватних збірках.

44

АНТОН ПОПЕРНЯК (н. 1986)

Із серії «The flowers», 2021

Полотно, акрил
140 x 140 см
Підпис знизу праворуч

4 000 – 5 000

Поперняк Антон (нар. 1986) – український художник, графік. Навчався в Луганському коледжі культури і мистецтв (2001–2006), на спеціальності живопис, потім в НАОМА (2006–2010), факультет станкового живопису. Учасник виставок і художніх конкурсів (з 2006). Живе та працює в м. Києві.

45

ОЛЕНА ПРИДУВАЛОВА (н. 1960)

«Червона арка», 1998

Полотно, олія
120 x 90 см
Підпис і дата на звороті

3 500 – 4 500

Придувалова Олена (нар. 1960) – український художник. Народилась в м. Київ. Навчалася в майстернях знаменитих художників О. Титова та О. Крилової. Закінчила РХСШ ім. Т. Г. Шевченка (1979), Київський державний художній інститут (1986) у майстерні С. Подервянського. Лауреат I премії «Видатні художниці України» (1998). Член НСХУ (1999). Учасниця численних групових виставок в Україні та за кордоном. Провела понад 20 персональних виставок і в Україні, Канаді, США. Твори зберігаються у Національному музеї «Київська картинна галерея», Запорізькому обласному художньому музеї, Національному музеї мистецтва жінок (Вашингтон), Центрі сучасного мистецтва Дж. Сороса при НаУКМА, колекції Чиказького університету, у приватних зібраннях України, Росії, Польщі, США, Канади, Франції, Німеччини, Іспанії, Великобританії, Шотландії, Греції, Швеції, Японії.

47

НАЗАР БІЛИК (н. 1979)

«Портрет» із серії «Уявні відстані», 2018

Полімерні смоли, авторська техніка

h – 45 см

Підпис і тираж знизу на основі

Тираж: 2/12

12 000 – 15 000

Білик Назар (нар. 1979) – український скульптор. Народився в м. Львів. Закінчив Інститут декоративно-прикладного мистецтва та дизайну ім. М. Бойчука (1999); Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (2005) та аспірантуру (2008). Член НСХУ. Викладач НАОМА (2005-2019). Учасник численних виставок та проектів (з 2001). Переможець багатьох конкурсів, трієнале скульптури, фестивалів. Експериментує з об'ємами та формами класичної круглої скульптури. Поєднуючи різні матеріали досягає виразних художніх ефектів. Живе та працює в м. Київ.

Популярний український скульптор, що зачислений до десяти найкращих майстрів сучасної скульптури в державі Назар Білик представлений «Портретом» із серії «Уявні відстані» (2018), що створений в авторській техніці із полімерних смол.

Протягом останніх 10-15 років Назар Білик стрімко увірвався в український арт-простір і став широко відомим, завдяки нестандартному мисленню в пластиці. Широке визнання не лише в Україні, а й закордоном скульпторові принесла композиція «Дош» (2010).

«Портрет» із серії «Уявні відстані» репрезентує психологізований образ невідомого, де майстер не вдається до детального опрацювання схожості рис обличчя, а головне передати внутрішній стан портретованого. Твір виконаний з полімерних матеріалів і органічно влиється в будь-який сучасний інтер'єр, підкресливши бездоганний смак і індивідуальність господаря.

46

ВАСИЛЬ БАЖАЙ (н. 1950)

«03.01.1999», 1999

Полотно, олія

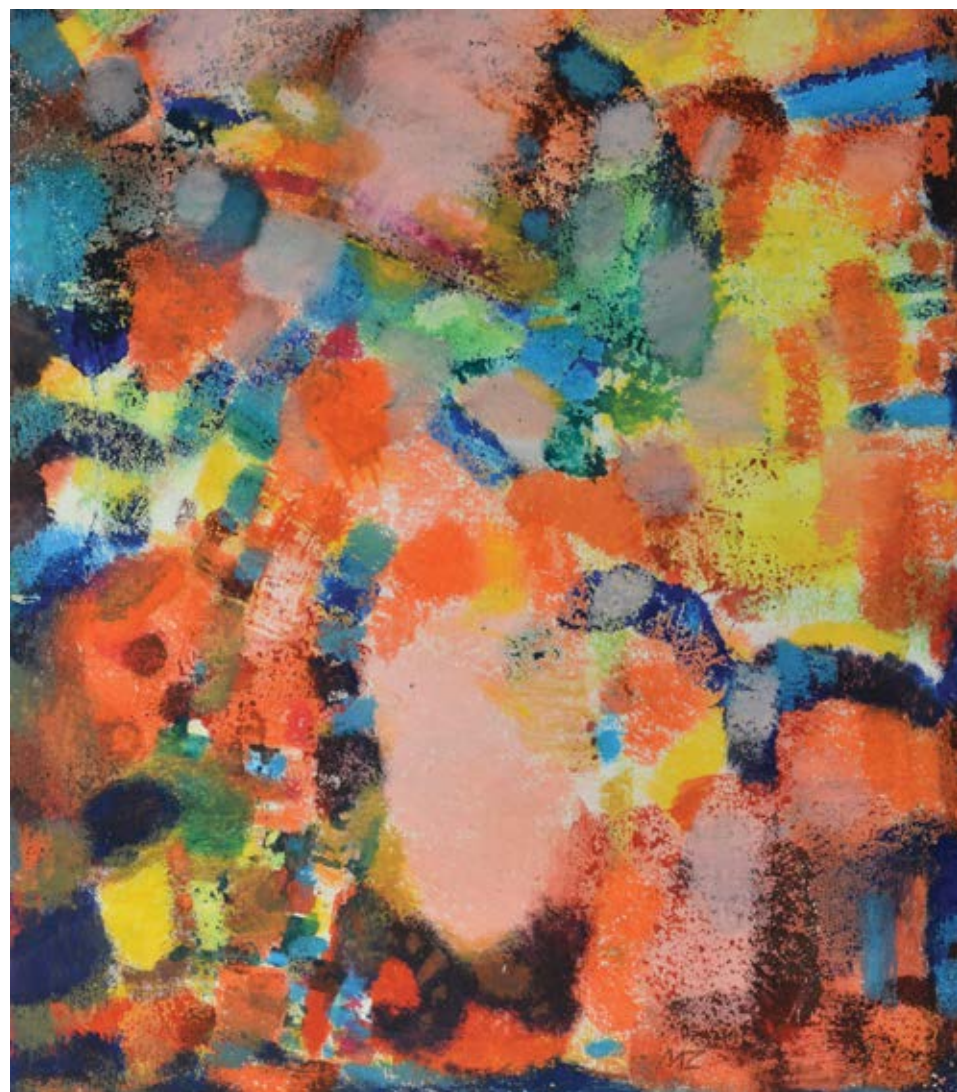
70 x 101 см

Підпис, назва і дата зверху по центру

5 000 – 7 000

Бажай Василь (нар. 1950) – український художник, майстер інсталяцій, перформансу. Народився в м. Львів. Закінчив Львівську академію мистецтв (1979), у К. Звіриницького, Р. Сельського. Голова секції концептуального мистецтва в м. Львів (з 1998). Член НСХУ. Співзасновник Інституту актуального мистецтва (Львів), співорганізатор щорічних Тижнів актуального мистецтва. Художник веде активну виставкову діяльність в Україні, Європі та США. Учасник виставки «Сучасне мистецтво України», Нью-Йорк, США (2006). Роботи Бажая посідають належне місце в колекціях найбільших українських музеїв, та таких закордонних, як: Музей Модерного мистецтва (Чикаго, США), Музей мистецтва Циммерлі (Нью-Джерсі, США), Галерея «ZELENA» (Нью-Йорк, США), галерея Альберта Схьорса (Гент, Бельгія) та інших.

48

МАРКО ГЕЙКО (1956-2009)

«Квіти», 2000-і

Папір, змішана техніка
70 x 62 см
Підпис знизу праворуч

5 000 – 7 000

Гейко Марко (1956–2009) – український художник. Народився в с. Станіславчик, Київська обл. Закінчив Київський державний художній інститут (1985). Лауреат премії М. Башкірцевої (1988). Входить до мистецького об'єднання «Живописний заповідник». Твори художника зберігаються в музеях, галереях та приватних збірках України, Росії, Білорусії, Угорщини, Польщі, Франції. Жив і працював в м. Київ.

49

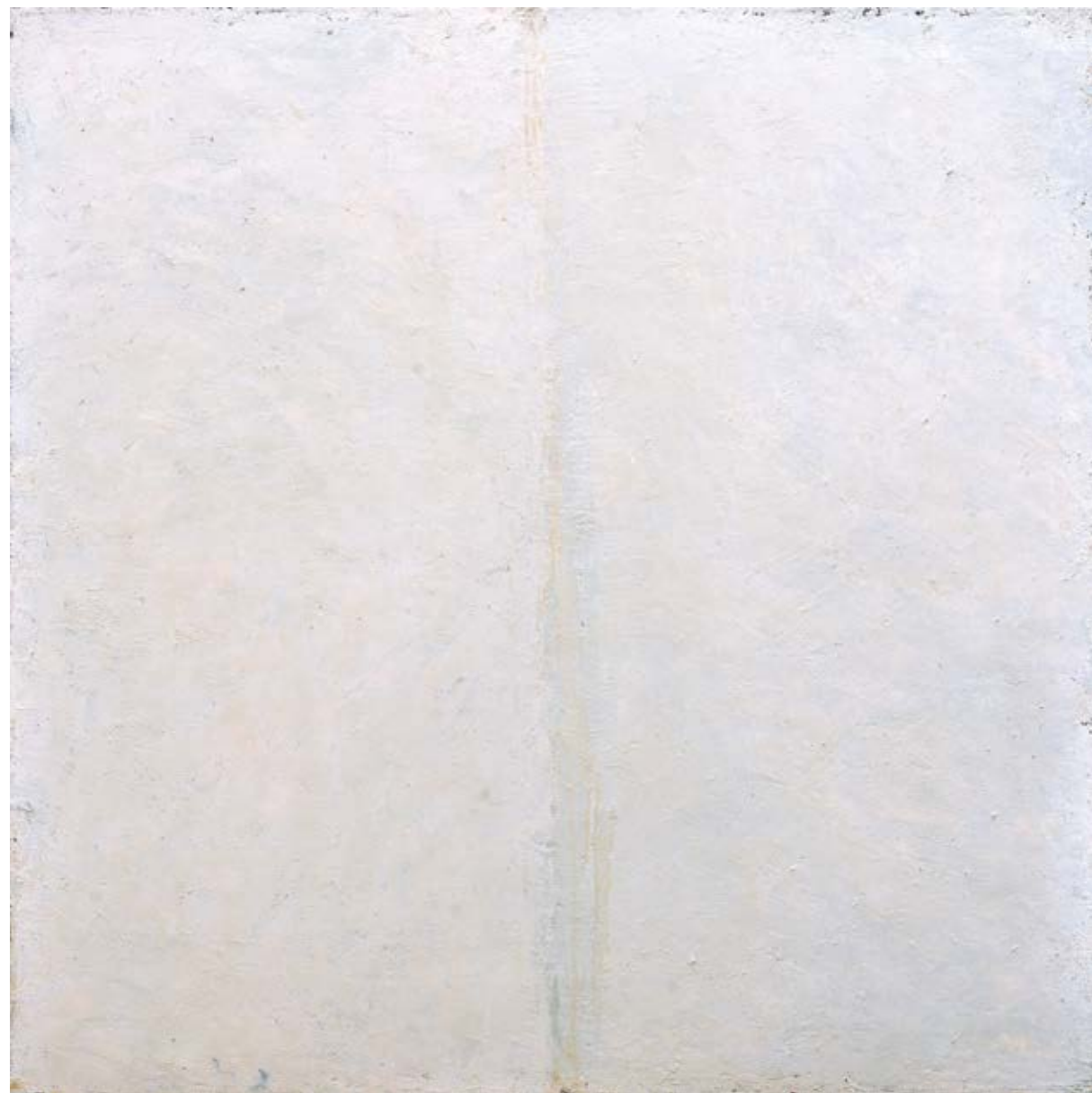
МАТВІЙ ВАЙСБЕРГ (н. 1958)

«Верблюд», 2002

Полотно, олія
50 x 60 см
Підпис і дата знизу ліворуч

4 000 – 5 000

Вайсберг Матвій (нар. 1958) – український художник, ілюстратор. Народився в м. Київ. Навчався в РХСШ ім. Т. Шевченка. Закінчив Київський поліграфічний інститут, відділення книжкової графіки. Член ВТСХ «БЖ-АРТ». Автор ілюстрацій до творів Ф. Достоєвського, Шолом-Алейхема, К. Юнга, Х. Ортеги-і-Гассета та ін. Один з основоположників напрямку «київський ар'єргард». Роботи художника знаходяться в Національному музеї «Київська картинна галерея», Запорізькому обласному художньому музеї, «Gaon Jewish Museum» (Вільнюс, Литва), приватних колекціях США, Ізраїлю, Греції, Великобританії, Швеції, ПАР, Австрії, Чехії, Грузії, Канади, Японії, Туреччини, Італії, Польщі, Нідерландів, Франції, Німеччини та ін. Живе та працює в м. Київ.

50

ТІБЕРІЙ СІЛЬВАШІ (Н. 1947)

«Живопис», 2011

Полотно, олія
100 x 100 см

Підпис і дата на звороті

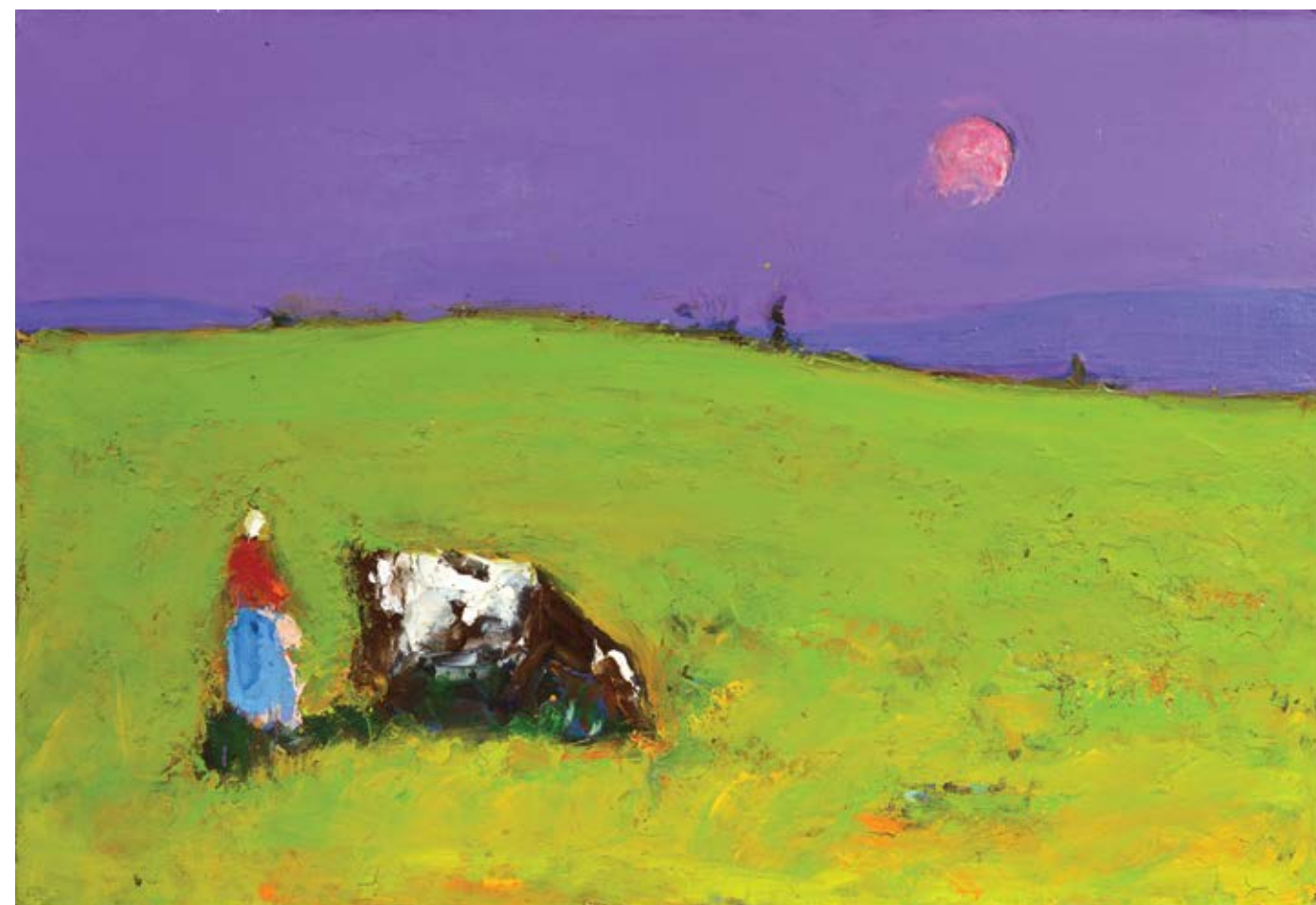
10 000 — 14 000

Сільваші Тіберій (нар. 1947) – український художник-абстракціоніст. Народився в м. Мукачево. Навчався у Київській республіканській художній школі імені Т. Шевченка (1962-1966); Київському державному художньому інституті (1965-1972). Член спілки художників України (з 1978). Засновник та ідеолог художньої групи «Живописний заповідник». Лідер школи сучасної української неоабстракції. Живе та працює у м. Київ. Картини Сільваші зберігаються у музеях Мюнхена, Відня, Нью-Джерсі, Запоріжжя, Харкова, Ужгорода, Києва, а також у приватних колекціях Європи та США.

Один з лідерів угруповання «Живописний заповідник», провідний український художник-абстракціоніст і теоретик Тіберій Сільваші презентований на аукціоні картиною «Живопис», що виконана десять років тому – у 2011-у. За двадцятирічний період (1993 – 2014 рр.) він провів близько 40 персональних експозицій в Україні та за кордоном.

Знамениту фразу митця часто вживають при характеристиці його творчості, Т. Сільваші говорить: «Я не маюю, я вирощую живопис». Її можна абсолютно застосувати до вищезгаданої його композиції. Його «Живопис» – це чисте біле абстрактне полотно! У ньому художник намагається встановити гармонію зі світом, де людина приречена на екзистенційну самотність.

Абстракції Т. Сільваші є знахідкою для українського сучасного арт простору і мають високу мистецьку цінність.

51

АНАТОЛІЙ КРИВОЛАП (Н. 1946)

«Вечір на полонині», 2010

Полотно, олія
90 x 130 см

Підпис і дата на звороті

25 000 — 30 000

Криволап Анатолій (нар. 1946) – український живописець, майстер нефігуративного живопису та пейзажу. Народився в м. Яготин, Київська обл. Закінчив Київський державний художній інститут (1976). Член Національної Спілки художників України. Був членом мистецького угруповання «Живописний заповідник» (1992-1995). Постійний учасник регіональних та міжнародних виставок (з 1976). Лауреат національної премії України ім. Т. Шевченка (2012). Живе і працює в с. Засупівка та в м. Київ.

Відомий український художник Анатолій Криволап презентований досить масштабним полотном «Вечір на полонині» (2010). Один з лідерів сучасного українського мистецтва, а в минулому – активний член потужного мистецького угруповання «Живописний заповідник» Анатолій Криволап сьогодні є також одним із найбільш затребуваних і найдорожчих митців на арт ринку України.

Картина «Вечір на полонині» належить за мотивом до однієї з найулюбленіших тем майстра. Вона виконана у поєднанні здебільшого кількох локальних кольорів, а саме, зеленого і фіолетового з дрібними акцентами і вкрапленнями білого, чорного, червоного і вохри. Непересічний талант Криволапа також проявився у композиційному рішенні, де ліворуч на гірській полонині змальована корова і жінка-пастух, а відповідно у правій – захід рожевого сонця. Цю композицію розділяє лінія горизонту, яка окреслює силует гір і практично навпіл розділяє полотно на дві рівні частини.

Бездоганна культура кольору, висока майстерність виконання, де зміст, колірне наповнення, формальне рішення згадженні у гармонійному ключі – свідчать про високомистецький твір. «Вечір на полонині» Анатолія Криволапа має колосальне музейне і колекційне значення і вагу!

52

ОЛЕКСІЙ ЗОЛОТАРЬОВ (н. 1985)

«Геометрична архайка», 2017

Бронза, кортен
35 x 35 x 50 см
Підпис, дата і тираж знизу на основі
Тираж 1/15

7 000 — 10 000

Золотар'ов Олександр (нар. 1985) — український скульптор, дизайнер. Народився в м. Києві. Закінчив факультет скульптури Державної художньої середньої школи ім. Т. Шевченка (2003). Закінчив Національну Академію Образотворчого Мистецтва та Архітектури, за спеціальністю художник-скульптор (2010). Працює в різних техніках та матеріалах. Учасник міжнародного симпозиуму по каменю, о. Брач, Хорватія (2005). Учасник 2-х Всеукраїнських (2009, 2010) та 1-ї київської (2010) виставок Національної Спілки Художників України. Учасник Великого Скульптурного Салону в «Мистецьком Арсеналі» (2011). Учасник Всеукраїнського Трієнале Скульптури (2011), всеукраїнської виставки до дня незалежності (2011). Живе та працює в м. Київ.

Ця робота створена на скульптурному симпозиумі у м. Канів і є етапною для творчості художника. Це один з небагатьох експериментів митця у камені, який він згодом відтворив у металі. Як і багато творів Золотар'ова, «Геометрична архайка» відсилає до формальних пошуків мистецтва авангарду початку ХХ ст., продовжує традицію модерністської формотворчості й розвиває її, привносячи новий зміст і актуальну проблематику сьогодення. Використовуючи універсальні мови геометричних форм і об'ємів, автор створює символічний ряд, доступний для прочитання в будь-якому контексті.

Катерина Рай

Скульптор прагне абсолютної вичерпності свого вислову. Кам'яна доба в історії мистецтва завжди надає просте й адекватне рішення форми. Геометричний дизайн чоловічої та жіночої фігур тут в Олексія бере свій початок в історичному прототипі — «Вілендорфській Венері», інших тотемних витворів первісного мистецтва. Тільки кулясті форми первісних творів тут принципово «кубічно» спрявлені й загострені. Ця геометричність форм тіла знаходить свій прототип, мабуть, ще в грубому кам'яному знарядді праці первісної людини — нуклеусі з кремню. Дизайн двох людських фігур тут зовсім асексуальний, уже доведений скульптором до рівня якоїсь складної технічної речі або до такої розумної деталі невідомого механізму, яка поки що недосяжна нашій увазі.

Дмитро Корсунь

53

WAONE INTERESNI KAZKI (ВОЛОДИМИР МАНЖОС) (н. 1981)

«The red room», 2021

Полотно, олія
120 x 120 см
Підпис знизу ліворуч

10 000 — 14 000

WAONE (Володимир Манжос) (нар. 1981) — український художник, графік, стріт-артист. Народився в м. Київ, в родині колекціонера ікон. Учасник найвідомішого українського стріт-арту гурту «Interesni Kazki». Творчу кар'єру Манжос розпочав у 1999. Разом з АЕС (Олексій Бордусов), почав створювати сюрреалістичні мурали (з 2003). Вони успішно дебютували на фестивалі сучасного мистецтва Miami Art Basel — найпрестижнішому арт-заході у світі (2011). Протягом десяти років творчий дует мандрував світом, надихаючись місцевими культурами та їхніми традиціями, митці створювали мурали, працювали з місцевим контекстом. Створили більше 100 робіт на стінах по всій Україні. З 2016 року працює як самостійний художник. Живе та працює в м. Київ.

До уваги колекціонерів запропонована на аукціоні олійна композиція «The red room» художника Володимира Манжоса (Waone) — одного із гурту Interesni Kazki. Робота гатована 2021 роком і є його останньою на цей час.

Під псевдонімом Waone Володимир почав працювати з 2000 року. У 2005 році разом з Олексієм Бордусовим, він же АЕС, художники створили творчий дует Interesni Kazki, який існує до 2016 року. Після цього Waone почав створювати масштабні графічні гравюри у вигляді чорно-білих муралів по всьому світу.

Колись Володимир Манжос один з перших на пострадянській графіті-сцені відмовився від традиційного для субкультури написання псевдонімів і перейшов до чистого фігуративу. Зараз його техніка виконання вражає майстерною деталізацією, масштабністю та палітрою, що яскраво передано у картині «The red room». Персонажі та сюжети «Interesni Kazki» влізають у усьому світі. Художник задає споглядального виміру своїй візуальній мові, використовує міфологічні сюжети та елементи актуального нарративу. Крім муралізму, художник активний і у галерейному просторі. Композиція «The red room» виконана в стилістиці монументальних муралів В. Манжоса.

54

КСЕНІЯ ГНИЛИЦЬКА (н. 1984)

«Goa Yard», 2013

Полотно, олія

86 x 141 см

Підпис і дата знизу праворуч

4 000 — 5 000

Гнилицька Ксенія (нар. 1984) — українська художниця, автор проектів. Народилася в м. Київ. Закінчила Державну художню середню школу ім. Т. Шевченка, відділення живопису (2002); Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури, кафедра живопису (2009). Входить до групи «РЕ.П.» і «Худрада». Учасник численних групових та персональних виставок в Україні та за кордоном. Живе і працює в м. Київ.

55

АНДРІЙ БЛУДОВ (н. 1962)

«Ранкова газета», 2000-і

Полотно, олія

90 x 80 см

Підпис знизу праворуч

4 000 — 5 000

Блудов Андрій (нар. 1962) — український живописець, графік. Народився в м. Уссурийськ, Росія. Закінчив Київський художньо-промисловий технікум (1982); графічний факультет Київського державного художнього інституту (1990). Персональні виставки у Франції, Німеччині, Швейцарії, Австрії, Іспанії, Нідерландах, Україні. Роботи Блудова знаходяться в музеях Києва, Сум, Хмельницького, а також у галереях та приватних зібраннях Швейцарії, Бельгії, США, Нідерландів, Австрії, Франції, Іспанії, України. Член НСХУ, викладач живопису в НАОМА. Живе і працює в м. Київ.

56

ДМИТРО ЄВСЕЄВ (н. 1988)
«Hands», 2021

Полотно, олія
150 x 130 см
Підпис і дата на звороті

4 000 – 5 000

Євсєєв Дмитро (нар. 1988) - український художник, фотограф. Народився в м. Одеса. Навчався в ОГХУ ім. Грекова. Закінчив Одеський національний університет ім. І. Мечнікова. Починав творчу діяльність з фотографії, мав кілька фото виставок. Експериментує з фотографією, але перевагу надає живопису. Створив низку сучасних реалістичних портретів міського жителя. Психологізм робіт досягається мінімальними засобами – прості за композицією, аскетичні у кольорі, фокусування на емоціях портретованого. Учасник чисельних виставок і проєктів. Живе і працює в м. Одесі.

57

ВОЛОДИМИР МИКИТЕНКО (н. 1970)
«Скат», 2021

Бронза
88 x 81 x 51 см
Підпис і тираж на основі
Тираж: 2/12

7 000 – 10 000

Микитенко Володимир (нар. 1970) – український скульптор. Народився в м. Київ. Закінчив Українську академію мистецтв (1994). Навчався у В. Сухенка, І. Макагона, В. Чепелика. Член Спілки художників України (з 1996). Учасник численних групових та персональних виставок в Україні та за кордоном. Роботи знаходяться в приватних колекціях України, Франції, Канади, Швейцарії, США, Англії, Нідерландів та ін. Живе та працює в м. Київ.

ІНДЕКС

WAONE INTERESNI KAZKI	53	ЛИПОВКА ВІКТОР	39
БАЖАЙ ВАСИЛЬ	46	ЛОМИКІН КОСТЯНТИН	13
БІЛИК НАЗАР	47	МАКАРЕНКО ВОЛОДИМИР	32
БЛУДОВ АНДРІЙ	55	МАКОВ ПАВЛО	33
БОКШАЙ ЙОСИП	12	МАМСІКОВ ВЛАДИСЛАВ	37
БОРЕЦЬКИЙ АДАЛЬБЕРТ	9	МАНАЙЛО ФЕДІР	10
БУРЛЮК ДАВИД	7, 8	МАРЧУК ІВАН	29
БУРЯК БОРИС	30	МИКИТЕНКО ВОЛОДИМИР	57
ВАЙСБЕРГ МАТВІЙ	49	МІНІН РОМАН	42
ВОЛОКІТІН АРТЕМ	40	МОЛНАР ІШТВАН	28
ГЕЙКО МАРКО	48	НОВАКІВСЬКИЙ ОЛЕКСА	4
ГЛУЩЕНКО МИКОЛА	5, 15, 18	ПОПЕРНЯК АНТОН	44
ГНИЛИЦЬКА КСЕНІЯ	54	ПРИДУВАЛОВА ОЛЕНА	45
ГОРСЬКА АМЛА	22	ПРИМАЧЕНКО МАРІЯ	20
ДЕМЦЮ МИХАЙЛО	31	РОЙТБУРД ОЛЕКСАНДР	43
ДЕЯК МИХАЙЛО	41	РУБАН ЮРІЙ	23
ЕРДЕЛІ АДАЛЬБЕРТ	17	СЕМАН ФЕРЕНЦ	21
ЄВСЄЄВ ДМИТРО	56	СІЛЬВАШІ ТІБЕРІЙ	50
ЖУКОВСЬКИЙ СТАНІСЛАВ	2	СУХОЛІТ ОЛЕКСАНДР	36
ЗАРЕЦЬКИЙ ВІКТОР	25	ТІСТОЛ ОЛЕГ	34
ЗВІРИНСЬКИЙ КАРЛО	19	ТРУБІНА ВАЛЕРІЯ	35
ЗОЛОТАРЬОВ ОЛЕКСІЙ	52	ТРУШ ІВАН	3
КАВСАН ДМИТРО	38	ХРУЩ ВАЛЕНТИН	26
КОЦКА АНДРІЙ	11	ЦЕЙТЛІН НАУМ	27
КРИВОЛАП АНАТОЛІЙ	51	ШАПІРО ЯКІВ	6
КУЛЬЧИЦЬКА ОЛЕНА	1	ШИШКО СЕРГІЙ	16
ЛЕВИЧ ЯКИМ	24		

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ /
Аукционный дом

ПРОДАЖ КОЛЕКЦІЙНИХ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА

Класичне мистецтво

Сучасне мистецтво

Іконопис XVI-XX ст.

Скульптура

+38 044 386 81 81

www.gs-art.com

+38 044 240 95 32

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ /

+38 044 240 95 32 www.gs-art.com +38 044 386 81 81